

421.1

ว 236๗

8.2

ความเข้าใจและความกึกเห็นของผู้แทนหนังสือพิมพ์
เกี่ยวกับคำพิพากษาศาลฎีกา

ปริญญานิพนธ์

ของ

นิภา กรามวงษ์

22 ส.ค. 2523

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ตูลุมวิท ๒๖ พระโขนง กรุงเทพฯ ๒ โทร. ๓๑๒๑๖๗๖. ๓๑๒๕๐๘๘

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประธานมิต

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้า

ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต

มีนาคม 2522

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความเข้าใจและความคิดเห็นของผู้อ่านหนังสือพิมพ์
เกี่ยวกับคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ

บทคัดย่อ

ของ

นิภา กรามวงษ์

เสนอชมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มีนาคม 2522

การศึกษาครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจเกี่ยวกับคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษระหว่างผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีอาชีพและระดับการศึกษาต่างกัน และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษระหว่างผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีระดับความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา เป็นผู้อ่านหนังสือพิมพ์ทั้งชายและหญิงที่ประกอบอาชีพต่าง ๆ กันในกรุงเทพฯ จำนวน 313 คน เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูลมี 3 ตอน คือ ข้อมูลส่วนตัว แบบทดสอบความเข้าใจเกี่ยวกับคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้คือ F-test และ Z-test

ผลการศึกษปรากฏว่า ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีอาชีพและระดับการศึกษาต่างกันมีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ในด้านที่เกี่ยวกับอาชีพ ผู้บริหารมีความเข้าใจอันดีสูงสุด และผู้ทำการกลีกรรรมมีความเข้าใจอันดีต่ำสุด ในด้านที่เกี่ยวกับระดับการศึกษานั้น ผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษามีความเข้าใจสูงสุด และผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนต้นมีความเข้าใจต่ำสุด ผู้อ่านหนังสือพิมพ์กลุ่มที่มีระดับความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษสูงและกลุ่มที่มีระดับความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษต่ำ มีความคิดเห็นต่อการใช้คำทับศัพท์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และต่างก็ไม่เห็นขัดข้องกับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะที่น่าสังเกตคือกลุ่มที่มีระดับความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษสูง ส่วนใหญ่ไม่เห็นขัดข้องกับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในหนังสือพิมพ์

THE NEWSPAPER READERS' COMPREHENSION AND
OPINIONS ABOUT THE TRANSLITERATION
OF ENGLISH WORDS

AN ABSTRACT

BY

NIPA KRAMVONG

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education Degree
at Srinakharinwirot University
March, 1979

The purposes of this study were (1) to compare the comprehension of transliterated English words among newspaper readers of different occupations and educational levels and (2) to compare newspaper readers' opinions concerning the use of transliterated English words.

The sample was 313 male and female newspaper readers, of different occupations in Bangkok. The questionnaire used in this study consisted of three parts: 1) questions on autobiography 2) comprehension test on transliterated English words and 3) opinions about the use of transliterated English words in the newspaper. Statistical techniques of F-test and Z-test were used.

The result of this study indicated that there were statistically significant differences in the comprehension of transliterated English words between the newspaper readers who had different occupations and levels of education ($P < .01$). Those in administrative occupations ranked highest and those in farm occupations ranked lowest in comprehension. Those who had completed higher education ranked higher in comprehension than those who only completed lower education. Both, those who ranked high and those who ranked low in comprehension, shared the same opinion about the transliteration of English words in the newspaper. Both groups, especially the highest comprehension readers disagreed about the use of the transliteration of English words in the newspaper.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตได้พิจารณาปัญหานี้นี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

..... อ. น. น. วิชา..... ประธาน

..... ผอ. วิชา..... กรรมการ

.....

ประกาศนุญการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จเรียบร้อยโดยความอนุเคราะห์อย่างดียิ่งจาก
อาจารย์วรวิทย์ ขาสี และอาจารย์ถาวร เกิดเกียรติพงศ์ ได้กรุณาสละเวลาตรวจแก้ไข
ข้อบกพร่องต่าง ๆ พร้อมทั้งให้คำแนะนำอันมีค่าและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา ผู้วิจัย
ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ในสถานที่ทำงานหลายแห่ง เช่น องค์การโทรศัพท์
คณะอายุรศาสตร์เขตรตน โรงพิมพ์ศิริวิทย์ กรมอุทยานเรื่อ ร้านศึกษารัตน์ และคณะ
อาจารย์โรงเรียนวัดพงษ์สวรรค์วราม ที่คอยช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวม
ข้อมูล และขอขอบพระคุณทุก ๆ ท่านที่มีส่วนช่วยให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงโดยดี

นิภา กรามวงษ์

สารบัญ

บทที่ /

หน้า

1	บทนำ	1
	คำนำ	1
	✓ความมุ่งหมายของการวิจัย	5
	✓ความสำคัญของการวิจัย	5
	✓ขอบเขตของการวิจัย	6
	✓ข้อตกลงเบื้องต้น	6
	✓คำนิยามศัพท์เฉพาะ	7
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	9
	✓สมมติฐานในการวิจัย	15
2	วิธีดำเนินการวิจัย	16
	กลุ่มตัวอย่าง	16
	✓เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	19
	วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	22
	วิธีจัดกระทำกับข้อมูล	23
	✓สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	24
3	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	28
	สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	28
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	29
✓4	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	39
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	39

บทที่ ๕

หน้า

กลุ่มตัวอย่าง 39

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล 39

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 40

✓ อภิปรายผล 43

ข้อเสนอแนะ 50

บรรณานุกรม 52

ภาคผนวก 57

1	จำนวนผู้อ่านหนังสือพิมพ์ในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามหมวดอาชีพ สถานที่ทำงาน และเขต	17
2	จำนวนผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ระดับการศึกษา	18
3	แสดงอันดับความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ ที่มีอาชีพต่างกัน	30
4	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาความแตกต่างระหว่าง ความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ ที่มีอาชีพต่างกัน	31
5	แสดงค่า q - statistic ของคะแนนความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ ระหว่างผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีอาชีพต่างกันเป็นรายคู่	32
6	แสดงอันดับความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน	34
7	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาความแตกต่างระหว่าง ความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน	35
8	แสดงค่า q - statistic ของคะแนนความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษา อังกฤษ ระหว่างผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีระดับการศึกษาต่างกันเป็นรายคู่	36
9	เปรียบเทียบสัดส่วนความคิดเห็นต่อการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ ระหว่างผู้อ่านหนังสือพิมพ์กลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ	37
10	แสดงค่า P_H, P_L ความยากง่าย (p) และอำนาจจำแนก (x) ที่ได้ จากการวิเคราะห์แบบทดสอบความเข้าใจเกี่ยวกับคำทับศัพท์ ภาษาอังกฤษ	102

11	แสดงความคิดเห็นเชิงนิมาน (Positive) ของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ ต่อการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ จำแนกตามจำนวนความถี่ การยืม และเหตุผลประกอบ	105
12	แสดงความคิดเห็นเชิงลบ (Negative) ของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ ต่อการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ จำแนกตามจำนวนความถี่ การยืม และเหตุผลประกอบ	106

คำนำ

ภาษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งในการติดต่อสื่อสาร คนในสังคมจะทำความเข้าใจกันหรือตกลงกันในกิจการใดก็ต้องอาศัยภาษา ถ้าภาษาที่ใช้มีประสิทธิภาพสามารถสื่อความหมายได้ชัดและถูกต้อง กิจการนั้นก็จะประสบผลสำเร็จ สิ่งที่จะช่วยสื่อสารภาษาให้ไปถึงมวลชนได้มากที่สุดคนนั้นก็คือ สื่อสารมวลชน หรือสื่อมวลชน ซึ่งมีอยู่ 6 ชนิด ได้แก่ หนังสือ หนังสือพิมพ์หรือหนังสือขาว นิตยสาร วิทยุ ภาพยนตร์และโทรทัศน์ ในจำนวนสื่อมวลชนทั้ง 6 ชนิดนั้นเมื่อพิจารณาแล้วปรากฏว่า หนังสือพิมพ์เป็นสื่อมวลชนที่แพร่หลาย เนื่องจากไม่จำกัดเวลาในการอ่าน มีราคาถูกกว่าสื่อมวลชนชนิดอื่น และยังเก็บเป็นหลักฐานได้ หนังสือพิมพ์จะรวบรวมข่าวสาร บทวิจารณ์ การบันเทิง ตลอดจนเนื้อหาสาระอื่น ๆ ไว้มาก ในปัจจุบันหนังสือพิมพ์จะเป็นสิ่งชักจูงและเร้าให้เกิดประชาคมติ ขณะเดียวกันก็เป็นแหล่งสะท้อนประชาคมติอย่างสำคัญ เพราะหนังสือพิมพ์ยอมเข้าถึงบุคคลทุกระดับชั้นได้โดยทั่วถึง

เกษม ศิริสัมพันธ์ กล่าวว่า

บทบาทของหนังสือพิมพ์นั้น นอกจากจะทำหน้าที่เป็นสื่อมวลชนโดยตรงแล้ว เราอาจพิจารณาในฐานะวรรณกรรมของมวลชนได้ด้วย หนังสือพิมพ์เป็นวรรณกรรมที่มีผู้อ่านเป็นมวลชนซึ่งกระจัดกระจายอยู่ทั่วประเทศ หนังสือพิมพ์เป็นครู เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หนังสือพิมพ์เป็นครูเพราะเป็นสื่อให้ชุมชนสนใจเกี่ยวกับโลก มวลชนได้ทราบเหตุการณ์สำคัญ ๆ ในโลกทุกวัน อย่างที่เรียกว่าเป็นหน้าต่างของโลก¹

¹เกษม ศิริสัมพันธ์ "เครื่องมือสื่อสารมวลชน" คู่มือครูภาษาไทย เอกสารการนิเทศการศึกษา ฉบับที่ 117 หน่วยศึกษานิเทศก กรมการฝึกหัดครู หน้า 264

นอกจากพบทางทางคันเมื่อหาแล้ว หนังสือพิมพ์ยังมีพบทางทางคันภาษาแก่ผู้อ่าน โดยทั่วไปอีกด้วย ผู้อ่านมักจะนำภาษาจากหนังสือพิมพ์มาใช้โดยถือว่าเป็นเรื่องทันสมัย เจือ สดละเหิน โค้กลาวถึงภาษาในหนังสือพิมพ์ไว้ว่า

ว่าโดยทั่วไป หนังสือพิมพ์มีอิทธิพลต่อประชาชนอย่างมาก เพราะเป็นสื่อมวลชน ที่ปรากฏเป็นลายลักษณ์อักษร ผู้อ่านส่วนมากมีศรัทธาต่อหนังสือพิมพ์โดยเฉพาะใน ทัศนคติต่อหนังสือพิมพ์เป็นที่พึ่งทางปัญญาที่เดียว หนังสือพิมพ์ว่าอย่างไรก็เชื่อ อย่างนั้น โดยเฉพาะในแง่การใช้ภาษา คนไม่ชอบเชื่อภาษาหนังสือพิมพ์และนำ ภาษาหนังสือพิมพ์มาใช้พูดใช้เขียน ถือว่าหนังสือพิมพ์ยอมเป็นครูประชาชนได้ โดยเฉพาะในแง่การใช้ภาษา ว่าโดยส่วนรวมหนังสือพิมพ์ต้องรับผิดชอบในเรื่อง การใช้ภาษาอยู่ควมเหมือนกันเพราะมีอิทธิพลต่อผู้อ่านทุกคน เด็กเชื่อหนังสือพิมพ์ ยิ่งกว่าครูภาษาไทยก็มี เพราะฉะนั้นถ้าภาษาหนังสือพิมพ์มีมาตรฐานดีเท่าใด ก็ ย่อมเป็นประโยชน์แก่สังคมเท่านั้น¹

หนังสือพิมพ์จึงเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งต่อการที่ภาษาจะเจริญขึ้นหรือเสื่อมลง ถ้าผู้เขียนข่าว หรือข้อความใด ๆ ในหนังสือพิมพ์ตระหนักถึงความสำคัญของภาษา ใช้ภาษาให้เหมาะสม หนังสือพิมพ์นั้นก็จะได้รับการยกย่องถือเป็นบรรทัดฐานได้ ดังเช่นในสมัยก่อนสงครามโลก ครั้งที่ 2 หนังสือพิมพ์ "ประมวญัน" ของ น.ม.ส. โค้ชถือว่าเป็นหนังสือพิมพ์ชั้นดีเยี่ยม ของเมืองไทย เนื่องจากภาษาหนังสือดี ลงข่าวเที่ยงตรงเชื่อถือได้² แต่ในปัจจุบัน หนังสือพิมพ์นับเป็นธุรกิจการค้าประเภท 1 ที่ต้องเร่งรีบผลิตให้ทันเวลา จึงไม่มีเวลาที่จะ

¹ เจือ สดละเหิน การใช้ภาษาระดับปริญญา หน้า 52 - 53

² เสรีพร พันธรังษี "บทบาทของหนังสือพิมพ์อาชีพ มาตรฐานการหนังสือพิมพ์และ บทบาทของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ในประเทศไทย" การประชุมสัมมนาหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 23 - 26 กันยายน 2506 หน้า 139

ขัดเคืองการใช้ภาษาให้สละสลวยได้ เป็นเหตุให้เกิดความไม่เหมาะสมทางภาษาอยู่ไม่น้อย ความไม่เหมาะสมอย่างหนึ่งได้แก่ การใช้คำและสำนวนภาษาทางประเทศโดยไม่จำเป็น แต่อย่างใด แม้จะยอมรับกันโดยทั่วไปว่าภาษาย่อมมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา การรับคำภาษาต่างประเทศมาใช้ทำให้ภาษาของเราขยายตัวก็จริง แต่มีได้หมายถึงว่าเราจะต้องใช้ภาษาต่างประเทศจนลืมนึกถึงภาษาไทย ลืมนึกถึงเอกลักษณ์ไทยซึ่งเป็นความภาคภูมิใจในภาษาของเราเอง

กรมหมื่นราธิปพงศ์ประพันธ์ ทรงกล่าวไว้ว่า

ภาษาของเรานี้เป็นทรัพย์สินมรดกของประชาชาติโดยแท้ ปัจจุบันมันคงแห่งความเจริญของเราโดยเฉพาะนั้น คงจะอยู่ที่ภาษาไทยของเราเอง เครื่องอุปโภคบริโภคของเรา จวนจะเข้าแบบต่างประเทศยิ่งขึ้นเป็นลำดับ การค้าขายและการอาชีพที่ทำนองเดียวกัน ความคิดความเห็นของเราที่ทำนองเดียวกัน แต่ภาษาที่เราใช้อยู่ยังเป็นภาษาไทยอยู่ ภาษาไทยนี้แหละจะเป็นหลักประกันแห่งความมั่นคงของประชาชาติไทยต่อไป เพราะว่าถ้าเรานิยมใช้คำฝรั่งทับศัพท์ในคำที่เกี่ยวกับความเห็นแล้ว เราอาจเกินเร็วเกินไปก็ได้ กล่าวคือเราอาจถ่ายแบบของเขามา โดยแทนที่จะคิดแปลงเสียก่อนให้เขารูปเข้าทำนองความคิดความเห็นของเราซึ่งนี่ก็เป็นได้ แต่ถ้าเราใช้คำไทยและคิดคำไทยขึ้นใหม่แล้วเราต้องคอยแก้ไขต่อไป ต้องคิดคำไทยให้คนไทยเข้าใจ ในขั้นต้นต้องให้คนไทยที่มีภูมิรู้อย่างไทยเข้าใจก่อน แล้วคำที่คิดขึ้นนั้นจึงจะใช้กันให้เป็นที่ยอมรับแพร่หลายออกไปอีกชั้นหนึ่ง¹

¹ กรมหมื่นราธิปพงศ์ประพันธ์ "สยามพหุ" วิทยาวารณกรรม หน้า 726 -

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวองค์ปัจจุบัน ทรงห่วงใยภาษาไทยอย่างมากและไต่ทรง
มีพระราชดำรัสในการใช้ภาษาไทยว่า

ภาษาไทยนั้นเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งของชาติ ประเทศไทยนั้นมีภาษาของเราเอง
ซึ่งต้องหวงแหน ประเทศใดเคยมีของเราหลายประเทศมีภาษาของตนเอง แต่
ว่าเขาไม่ค่อยแข็งแรง เขาคงพยายามหาทางที่จะสร้างภาษาของตนเองไว้ให้
มั่นคง เรามีโชคดีที่มีภาษาของตนเองแต่โบราณกาล จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะต้อง
รักษาไว้ ปัญหาเฉพาะการรักษาภาษานี้ก็มีหลายประการ อย่างหนึ่งต้องรักษาให้
บริสุทธิ์ในทางออกเสียง คือให้ออกเสียงถูกต้องชัดเจน อีกอย่างหนึ่งต้องรักษาให้
บริสุทธิ์ในวิธีใช้ หมายความว่าวิธีใช้คำมาประกอบประโยคนี้เป็นปัญหาที่สำคัญ
ปัญหาที่สาม คือความร่ำรวยในภาษาไทยซึ่งพวกเรานึกว่าไม่ร่ำรวยพอ จึงต้อง
บัญญัติศัพท์ใหม่มาใช้ การบัญญัติศัพท์ใหม่ก็เป็นสิ่งสำคัญเหมือนกัน จำเป็นแต่
อันตราย¹

จะเห็นได้ว่า การใช้คำภาษาต่างประเทศโดยไม่จำเป็นนั้น ไม่ได้ทำให้ภาษาของ
เรากว้างไกลไปแต่อย่างใด ตรงกันข้ามเป็นการแสดงถึงความเกียจคร้านที่จะแสวงหาคำไทย
ของผู้ใช้คำนั้น ๆ เมื่อใช้คำต่างประเทศอยู่เสมอแล้ว ผลที่สุดคำนั้น ๆ ในภาษาต่างประเทศ
จะมาแทนที่คำในภาษาไทยซึ่งจะถูกดละเลบหอดทิ้งไปโดยไม่สมควร ในเรื่องนี้ เปลื้อง ณ นคร
ได้ให้ข้อคิดเห็นไว้ว่า "คำภาษาต่างประเทศ อาทิ ภาษาอังกฤษ เคยมีผู้เขียนว่า เลือสส์ฟ้า
ของเรอแอตแดรคทีฟคอสายทาเหลือเกิน แอตแดรคทีฟ (attractive) แปลว่า สะดุดตา
ชวนให้มอง ซึ่งใช้ภาษาของเราก็ได้ ไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเลย"²

¹ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช บันทึกการเสด็จพระราชดำเนิน
พระราชทานกระแสพระราชดำรัสเรื่องปัญหาการใช้ภาษาไทย หน้า 5

² เปลื้อง ณ นคร คำบรรยายวิชาการประพันธ์และการหนังสือพิมพ์ หน้า 126

ปัจจุบันมีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษกันมากในหนังสือพิมพ์ จึงอาจเป็นไปได้ว่าผู้อ่านหนังสือพิมพ์ทั่วไปไม่สามารถเข้าใจคำเหล่านั้นได้ลึกซึ้ง เนื่องจากระดับการศึกษาที่แตกต่างกันของผู้อ่าน ผู้เขียนปริยฐานิพนธ์มีความสนใจในปัญหานี้มาก จึงทำการวิจัยโดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้อ่านหนังสือพิมพ์ในจังหวัดกรุงเทพฯ การวิจัยครั้งนี้ยังไม่มีผู้ใดทำมาก่อน ผลของการวิจัยอาจจะมีประโยชน์ต่อการหนังสือพิมพ์ในอันที่จะปรับปรุงการใช้ภาษาให้เหมาะสมต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีอาชีพต่างกัน
2. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ ที่มีระดับความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษต่างกัน

ความสำคัญของการวิจัย (คุณค่า)

การวิจัยเรื่องคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษช่วยให้เกิดความรู้และความเข้าใจในเรื่องต่อไปนี้

1. ทำให้ทราบถึงระดับความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ ที่มีระดับการศึกษาและอาชีพต่างกัน
2. ช่วยให้เห็นถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้อ่านหนังสือพิมพ์โดยทั่วไปและผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษเท่าเทียมกัน
3. ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางต่อการปรับปรุงการใช้ภาษาของผู้จัดทำหนังสือพิมพ์ในกรุงเทพฯ

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ในกรุงเทพฯ ที่มีระดับการศึกษาและอาชีพต่าง ๆ กัน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ระดับการศึกษา อาชีพ

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ ความคิดเห็นต่อการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ

3. คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่ใช้เพื่อการวิจัยนี้คัดเลือกมาจากหนังสือพิมพ์รายวันที่เสนอทั้งข่าวทั่วไปและบทความ ตั้งแต่ฉบับเดือนมกราคม 2520 ถึงเดือนมีนาคม 2521 จำนวน 8 ฉบับ ดังนี้

3.1 หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

3.2 หนังสือพิมพ์สยามรัฐ

3.3 หนังสือพิมพ์เดลินิวส์

3.4 หนังสือพิมพ์เดลินิวส์

3.5 หนังสือพิมพ์บ้านเมือง

3.6 หนังสือพิมพ์ดาวสยาม

3.7 หนังสือพิมพ์ตะวันสยาม

3.8 หนังสือพิมพ์เสียงบางซื่อ

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่ใช้ในแบบทดสอบไม่เน้นคำวิสามานยนามและคำทับศัพท์ทางวิชาการที่ยังไม่มีการบัญญัติศัพท์ภาษาไทยขึ้นใช้

2. ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่ทำแบบทดสอบได้คะแนนความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ใดที่ 75 ขึ้นไป ถือว่าเป็นผู้ที่มีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษสูง

3. ผู้อานหนังสือพิมพ์ทำแบบทดสอบใดคะแนนความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ
ตั้งแต่เปอร์เซนต์ใดที่ 25 ลงมา ถือว่าเป็นผู้ที่มีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษต่ำ

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

หนังสือพิมพ์ หมายถึง หนังสือพิมพ์จำนวน 8 ฉบับ คือ ไทยรัฐ สยามรัฐ
เดลินิวส์ เดลินิวส์ บ้านเมือง คาวสยาม ตะวันสยาม และเสียงปวงชน

3. ผู้อานหนังสือพิมพ์ หมายถึง ประชาชนซึ่งประกอบอาชีพต่าง ๆ กันในกรุงเทพฯ
ทั้งนี้ผู้วิจัยได้แจกแบบทดสอบของผู้อานหนังสือพิมพ์ทั้งหมดออกเป็น 9 หมวด ตามเอกสาร
การจัดประเภทอาชีพของกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย¹ ดังนี้

1. ผู้ปฏิบัติงานอาชีพที่ใช้วิชาการ ได้แก่ผู้ที่ได้รับการศึกษาและการ
ฝึกอบรมชั้นสูง หรือผู้ที่ได้รับการฝึกอบรมทางเทคนิคต่าง ๆ ที่ปฏิบัติงานที่ใช้วิชาชีพ
รวมถึงศิลปิน นักดนตรี นักประพันธ์ ซึ่งต้องใช้ความเฉลียวฉลาดปราดเปรื่องเฉพาะงาน
เช่น นักวิทยาศาสตร์ แพทย์ นักการศึกษา เป็นต้น

2. ผู้ปฏิบัติงานบริหารและงานจัดการ ได้แก่ผู้ออกกฎหมาย ผู้พิจารณา
กำหนดนโยบายทั้งของรัฐและเอกชน งานอำนวยการและงานจัดการขององค์กร เช่น
นักบริหารของหน่วยงานรัฐบาล ผู้จัดการองค์การรัฐบาลหรือเอกชน

3. เสมียนพนักงาน ได้แก่ผู้ประกอบอาชีพในสำนักงาน ทำงานเกี่ยวกับการ
การจัด และเก็บรักษาบันทึกประวัติและสถิติทุกชนิด ทำงานเกี่ยวกับการเงิน การธุรกิจ
อุตสาหกรรม | ได้ตอบจดหมาย พนักงานโทรศัพท์ โทรเลข และเลขานุการ

4. ผู้ปฏิบัติงานอาชีพเกี่ยวกับการค้า ได้แก่ผู้ทำงานเกี่ยวกับการซื้อขาย
สินค้าและบริการทุกชนิดทั้งค้าส่งและค้าปลีก ผู้เร่ขาย นักโฆษณาสินค้า ผู้ให้คำปรึกษาแนะนำ

¹ กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย การจัดประเภทมาตรฐานอาชีพ (ประเทศไทย)

การใช้น้ำ คันหนายหน้าหาประกิ และผู้รับจำนำ

5. ผู้ปฏิบัติงานอาชีพคานบริการ ได้แก่ ผู้เสริมสวย ผู้ปรุงอาหาร ผู้ให้บริการความ
ปลอดภัย เจ้าหน้าที่เรือนจำ และยาม

6. ผู้ทำงานกลสิกรรม ได้แก่ ผู้เลี้ยงสัตว์ ผู้ทำงานป่าไม้ ชาวประมง พหราน ผู้ทำไร
ทำนา และทำสวน

7. ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการผลิต ได้แก่ ผู้ควบคุมงานผลิต ผู้ปฏิบัติงานใน
กรรมวิธีเกี่ยวกับโลหะ ผู้ปฏิบัติงานในกรรมวิธีทางเคมี ผู้ปฏิบัติงานคานไฟฟ้า และ
อิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้องกัน

8. ผู้ใช้อุปกรณ์เกี่ยวกับการขนส่ง ได้แก่ ผู้ทำงานประเภทช่างต่าง ๆ
พนักงานเครื่องอุปกรณ์การขนส่ง คนงาน กรรมกร รวมทั้งผู้บรรจุหีบห่อและผู้
บดสลาย

9. ผู้รับราชการทหาร ได้แก่ ผู้รับราชการทหารในกองทัพบก กองทัพเรือ
กองทัพอากาศ และกองกำลังเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคง

ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษสูง หมายถึงผู้อ่าน
หนังสือพิมพ์ที่ทำแบบทดสอบได้คะแนนความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษตั้งแต่เปอร์เซนต์
ที่ 75 ขึ้นไป

ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษต่ำ หมายถึง ผู้อ่าน
หนังสือพิมพ์ที่ทำแบบทดสอบได้คะแนนความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษตั้งแต่เปอร์เซนต์
ที่ 25 ลงมา

คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ หมายถึง คำที่ถ่ายทอดเสียงจากคำภาษาอังกฤษมาเป็น
ภาษาไทย เช่น โปลิติคัล คัลเจอร์ มาจากคำภาษาอังกฤษว่า Political
Culture

ความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ หมายถึงความสามารถในการเข้าใจ
ความหมายของคำทับศัพท์อังกฤษในหนังสือพิมพ์ 8 ฉบับ ดังกล่าวแล้ว และวัดได้เป็น

คะแนน โดยให้ทำแบบทดสอบคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในหนังสือพิมพ์ หมายถึง คำตอบที่ได้จากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่ง อาจจะเป็นไปในเชิงนิมาน (Positive) หรือลบ (Negative) ก็ได้

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า หนังสือพิมพ์เป็นสื่อมวลชนที่เข้าถึงบุคคลทุกชั้น ทุกวัย ได้มีการศึกษาเรื่องการใช้ภาษาในหนังสือพิมพ์อย่างกว้างขวางและพอจะถือเป็น แนวทางในการวิจัยเรื่องคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในหนังสือพิมพ์ ดังนี้

เจือ สตะเวทิน¹ กล่าวถึงการใช้ภาษาในหนังสือพิมพ์ สรุปได้ว่า ภาษา หนังสือพิมพ์แตกต่างจากภาษามาตรฐาน เนื่องจากนักหนังสือพิมพ์นั้นต้องเขียนข่าวแข่ง กับเวลา และมักใช้ภาษาพูดแทนภาษาเขียน ดังนั้นผู้จะใช้ภาษาไทยจึงควรระมัดระวังว่า เมื่อไรควรใช้ภาษาหนังสือพิมพ์และเมื่อไรควรใช้ภาษามาตรฐาน "พร้อมทั้งนี้ได้ยกตัวอย่าง เทียบให้เป็นคำบางคำเช่น คำว่า "คลโกง ทูจริต" ซึ่งเป็นภาษามาตรฐาน แต่ คำ ๆ นี้ภาษาหนังสือพิมพ์จะใช้ว่า "เบี้ยว" เป็นต้น

✱ เครือวัลย์ ชัชกุล² ได้ศึกษาเรื่องความเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิชาการศึกษา เกี่ยวกับการใช้คำที่ไม่เหมาะสมในหนังสือพิมพ์ ความมุ่งหมายในการวิจัย เรื่องนี้เพื่อสำรวจความเห็นของนักเรียนดังกล่าวเกี่ยวกับการใช้คำในหนังสือพิมพ์ ผลการวิจัยปรากฏว่านักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ส่วนใหญ่เห็นว่าการใช้ คำในหนังสือพิมพ์ไม่เหมาะสม เพราะใช้ผิดความหมาย ใช้ภาษาหรือสำนวนต่างประเทศ

¹เจือ สตะเวทิน "ภาษาหนังสือพิมพ์" การใช้ภาษาระดับปริญญา หน้า 19

²เครือวัลย์ ชัชกุล ความเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา เกี่ยวกับการใช้คำที่ไม่เหมาะสมในหนังสือพิมพ์ หน้า 60 - 61

ใช้คำกำกวม ใช้คำพุ่มเฟิย และใช้คำที่เป็นไปไม่ได้ตามลำดับ นักเรียนส่วนน้อยเห็นว่า การใช้คำในหนังสือพิมพ์เหมาะสม เพราะเข้าใจง่าย เราอารมณ์และเปรียบเทียบดี

มีผู้ศึกษาเห็นว่าเรื่องประวัติความเป็นมาของคำต่างประเทศในภาษาไทยและวิธีการถ่ายทอดภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทย ดังนี้

สมปอง พิริยกิจ¹ กล่าวถึงกรที่ไทยต้องนำคำต่างประเทศเข้ามาใช้ในภาษาไทยพอจะสรุปได้ว่า มีสาเหตุอยู่ 2 ประการ ประการแรก เนื่องจากภาษาไทยของเราไม่มีคำเหล่านั้น และประการที่สอง แม้เราจะมีคำศัพท์ใช้อยู่แล้ว เราก็ยังยืมคำต่างประเทศมาใช้อีกเพื่อให้ภาษาของเราสมบูรณ์ขึ้นและทำให้มีคำมากขึ้นด้วย

เฉลิม อยู่เวียงชัย² กล่าวถึงวิธีการถ่ายทอดภาษาต่างประเทศมาเป็นภาษาไทย สรุปได้ว่า มีอยู่ 3 วิธี คือ วิธีทับศัพท์ วิธีบัญญัติศัพท์ และวิธีแปลข้อความ ภาษาต่างประเทศมาเป็นภาษาไทย สำหรับวิธีทับศัพท์นั้น เฉลิม อยู่เวียงชัย ให้ข้อสังเกตว่า วงการศึกษาหรือวงการสื่อสารมวลชนของประเทศควรจะช่วยชี้แนวทางทับศัพท์คำต่างประเทศให้เป็นแบบแผนที่ดี โดยทับศัพท์ให้ใกล้เคียงหรือถูกต้องที่สุด แล้วประชาชนก็ใช้ตามอย่างเป็นแนวเดียวกัน

ม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ³ ได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องภาษาฝรั่งมีอิทธิพลต่อภาษาไทยว่า การที่คนไทยบางพวกนิยมใช้คำภาษาอังกฤษมากกว่าภาษาไทยอาจจะเป็นเพราะผู้ใช้เกียจคร้านที่จะนึกถึงคำไทยหรือผู้ใช้ยากอวดว่าเป็นผู้อ่านตำราภาษาอังกฤษ

¹ สมปอง พิริยกิจ "หลักภาษา" เอกสารการนิเทศการศึกษา คู่มือวิชาภาษาไทย เล่ม 3 หน้า 210 - 211

² เฉลิม อยู่เวียงชัย "การถ่ายทอดภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทย" เอกสารการนิเทศการศึกษา คู่มือวิชาภาษาไทย เล่ม 3 หน้า 96 - 98

³ ม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ รวบรวมบทความเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษา หน้า 36 - 38

จึงสมัครใช้ภาษาอังกฤษก็ได้

เรื่ององค์ประกอบบางประการที่มีผลต่อความสามารถในด้านภาษานั้น ได้มีการศึกษาค้นคว้ากันมาก การค้นคว้าทั้งในประเทศและต่างประเทศส่วนใหญ่แสดงให้เห็นว่า องค์ประกอบหลายอย่างของผู้เรียน เช่น ระดับการศึกษา อายุ อาชีพของผู้ปกครอง ฯลฯ มีส่วนเกี่ยวข้องกับความสามารถในด้านภาษา

รูธ สแตรัง, คอนสแตนซ์ เอ็ม. แมคคัลลัฟและอาร์เธอร์ อี. แทรกซ์เลอร์¹ พบว่าสภาพการณ์ต่าง ๆ ทางบ้านของผู้เรียน เช่น ภาษาที่ใช้พูด การขาดวัสดุในการอ่าน และความแตกต่างทางการศึกษาของบิดามารดา มีผลต่อความสามารถทางการอ่านของผู้เรียนได้

อินกริด เอ็ม. สตรอม² ได้ศึกษาถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการอ่านและไวยากรณ์ สรุปว่า ความแตกต่างในด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียนและอาชีพบิดามารดา เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่าน แต่ไม่มีอิทธิพลต่อความสามารถในด้านไวยากรณ์

มาเรียน ชริมเชอร์ แอชเวอร์ธ³ ได้ศึกษาเปรียบเทียบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูงกว่าที่คาดไว้ และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนต่ำกว่าที่คาดไว้จะมีพื้นฐานแตกต่างกันหรือไม่ ในด้านระดับเศรษฐกิจและสังคม อาชีพและความมั่นคงในอาชีพของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง โอกาสที่นักเรียนจะศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

¹Ruth Strang, Constance M. McCullough, and Arthur E. Traxler, Problems in the Improvement of Reading. p. 242.

²Ingrid M. Strom, "Does Knowledge of Grammar Improve Reading?" in The English Journal. p. 129.

³Marion Schrimsher Asworth, "A Comparative Study of Selected Background Factors Related to Achievement of Fifth and Sixth Grade Students," in Dissertation Abstract. p. 3224.

โอกาสที่นักเรียนจะอ่านหนังสือและทัศนอาจร ปัญหาสุขภาพของนักเรียน ความรับผิดชอบ
ของครูปกครองที่มีต่อนักเรียนและความร่วมมือของครูปกครองที่มีต่อกิจกรรมของโรงเรียน

ผลจากการศึกษา โดยการใช้แบบสอบถามครูปกครอง ครู นักเรียน และ
พยาบาล สรุปผลได้ดังนี้

1. สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับเศรษฐกิจ สังคม และการศึกษา ส่งผล
ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
2. ครูปกครองของนักเรียนกลุ่มมากเอาใจใส่และมีความสัมพันธ์ใกล้ชิด
กับนักเรียนมากกว่าครูปกครองของนักเรียนกลุ่มลบ
3. แรงกระตุ้นจากครูปกครอง เป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนของนักเรียน
4. อายุ และเพศ มีความสัมพันธ์ทางการเรียนของนักเรียนน้อยมาก
5. โอกาสที่นักเรียนจะอ่านหนังสือที่มีคุณค่า และการทัศนอาจร ทำให้
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนแตกต่างกัน

เบธ แอล. เวลแมน¹ กล่าวว่า พัฒนาการทางภาษามีความสัมพันธ์กับ
สภาพแวดล้อม ผลจากการทดสอบความสามารถในการใช้คำศัพท์และประโยคพบว่า
ความสามารถในการใช้คำศัพท์และประโยคแตกต่างกันตามฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม
ของครูปกครอง ตลอดจนการอบรมเลี้ยงดูเด็กก่อนเข้าโรงเรียน สภาพแวดล้อมที่ช่วย
ส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ และสติปัญญาของเด็กได้แก่ จำนวนหนังสือที่เด็กอ่าน
โอกาสที่นักเรียนได้อ่านหนังสือ โอกาสที่เด็กใช้อุปกรณ์ และของเล่นที่ส่งเสริมความคิด
สร้างสรรค์ โอกาสที่เด็กได้ฟังนิทาน จำนวนเพื่อนเล่นที่บ้าน จำนวนผู้ใหญ่ที่มีความสัมพันธ์
กับเด็ก และสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมอื่น ๆ

¹Beth L. Wellman. "Child Development : Environment Factors,"
in Encyclopedia of Educational Research. p. 144.

ในปี ค.ศ. 1957 เฮนรี โจ โลบ¹ ได้ศึกษาจำนวนคำศัพท์ที่เด็กเข้าใจ โดยศึกษาเด็กเกรด 4,5 และ 6 ในมลรัฐอาร์แคนซอ เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจ คำศัพท์ของเด็กที่แตกต่างกันทางสติปัญญา เพศ ฐานะทางเศรษฐกิจและระดับการศึกษา ของบิดามารดา จากการศึกษาที่เขาสรุปได้ว่า เด็กที่ต่างกันทางสติปัญญา ฐานะทาง เศรษฐกิจและระดับการศึกษาของบิดามารดานั้น มีจำนวนคำศัพท์ที่เข้าใจแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ แต่สำหรับความแตกต่างทางเพศนั้น ไม่ทำให้เกิดความแตกต่างใน ความเข้าใจคำศัพท์แต่อย่างใด

นิยม สุขประพันธ์² ได้ศึกษาสถานภาพบางประการที่มีความสัมพันธ์กับผล การเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ในโรงเรียนประถมศึกษา 9 แห่ง ผลการวิจัยสรุปได้ว่า มีองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์สูงกับผลการเรียนภาษาอังกฤษที่ดี ของนักเรียนดังกล่าวหลายประการ ได้แก่การที่นักเรียนมีความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ รับประทานอาหารทันทีที่มีเวลา ชอบอ่านหนังสืออ่านเล่นที่เป็นภาษาอังกฤษ ตั้งความหวังที่จะ ได้คะแนนสูงในการสอบภาษาอังกฤษ มีความหวังที่จะไปศึกษาต่อต่างประเทศ ได้ เรียนภาษาอังกฤษกับครูที่มีประสบการณ์ในการสอนมานาน นอกจากนี้นักเรียนยังอยู่ใน ครอบครัวที่ผู้ปกครองมีการศึกษาคดี รายได้สูง ผู้ปกครองให้ความสนใจใกล้ชิดใน เรื่องการเรียนของนักเรียน และตั้งความหวังที่จะส่งนักเรียนไปเรียนต่อต่างประเทศ ส่วนสถานภาพที่มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนที่ไม่ดีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ส่วนใหญ่ มีลักษณะตรงกันข้ามกับสถานภาพที่สัมพันธ์กับผลการเรียนที่ดี

¹Henry Joe Loeb. "A Vocabulary Study of Fourth, Fifth, and Sixth Grade Children" in Educational Dissertation, p. 604.

²นิยม สุขประพันธ์ สถานภาพบางประการที่มีความสัมพันธ์กับผลการเรียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ในโรงเรียนประถมศึกษา 9 แห่ง หน้า 69-76

* อารี ยังสกุล¹ ได้ศึกษาอิทธิพลของสภาพแวดล้อมบางประการที่อาจส่งผลต่อความสามารถในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2513 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและจังหวัดพระนคร มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาเปรียบเทียบว่า สภาพแวดล้อมบางประการที่แตกต่างกันจะส่งผลต่อความสามารถในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2513 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและจังหวัดพระนคร หรือไม่ เพียงใด ผลของการศึกษาค้นคว้าพบว่าสภาพแวดล้อมบางประการซึ่งได้แก่ ภาษาที่พูดเมื่ออยู่ที่บ้าน อาชีพของผู้ปกครอง โอกาสที่นักเรียนจะอ่านหนังสือ ฟังวิทยุและดูโทรทัศน์ วุฒิของครูที่สอน ประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยของครูที่สอน และจำนวนชั่วโมงที่สอนต่อสัปดาห์ของครูที่สอน มีอิทธิพลต่อความสามารถในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เป็นเหตุให้นักเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีความสามารถในการเรียนภาษาไทยน้อยกว่านักเรียนในจังหวัดพระนคร *

สมบุญ จิตพงศ์² ได้ทำการวิจัยเรื่อง "สมรรถภาพสมองที่ส่งผลต่อความสามารถในการเขียนเรียงความ" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างนักเรียนที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองต่างอาชีพกันในด้านผลสัมฤทธิ์ในการเขียนเรียงความและสมรรถภาพสมองด้านต่าง ๆ ผลปรากฏว่า นักเรียนที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพทำนานั้นมีสมรรถภาพสมองด้านความจำน้อยกว่านักเรียนที่มีอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองค้าขายและรับราชการที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 และนักเรียนที่มีบิดามารดาที่มีอาชีพทำนา มีความสามารถในการอ่านภาษาต่ำกว่านักเรียนที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย รับจ้างและรับราชการ ที่ระดับนัยสำคัญ .01

¹อารี ยังสกุล อิทธิพลของสภาพแวดล้อมบางประการที่อาจส่งผลต่อความสามารถในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2513 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและจังหวัดพระนคร หน้า 56 - 63

²สมบุญ จิตพงศ์ สมรรถภาพสมองที่ส่งผลต่อความสามารถในการเขียนเรียงความ หน้า 74 - 79.

สุชา จันทน์เอม¹ ได้ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์และความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนประถมศึกษาบางแห่งในจังหวัดพระนคร โดยมีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจคำศัพท์ของเด็กที่ต่างกันตามเพศ อายุ และอาชีพของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง ว่าแตกต่างกันหรือไม่ เพียงใด ผลปรากฏว่าเด็กที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพประเภทวิชาชีพประเภทธุรกิจ หรือประเภทช่างฝีมือและกรรมกร มีความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์ไม่แตกต่างกัน เขาได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าบิดามารดาของเด็กที่ประกอบอาชีพทั้ง 3 ประเภทข้างต้นมีฐานะคือพอที่จะจัดอุปกรณ์การเรียนให้แก่เด็กได้พอ ๆ กัน เห็นความสำคัญของการเรียนเหมือนกันและหาทางส่งเสริมให้เด็กของตนได้เล่าเรียนอย่างเต็มที่

จากเอกสารและงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ความสามารถในการด้านภาษาของบุคคลโดยทั่วไปเป็นเรื่องที่มีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กับองค์ประกอบหลายอย่างหลายประการด้วยกัน โดยเฉพาะ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ฯลฯ ดังเช่นงานวิจัยของสตรอม แอชเวอร์ธ และอาร์รี่ ยังสรุปได้เห็นว่า การศึกษาของบุคคลใดก็ตาม ย่อมมีความสัมพันธ์ในด้านบวกกับการประกอบอาชีพของบุคคลนั้น ซึ่งเป็นเครื่องแสดงให้เห็นว่าอายุ ฐานะทางเศรษฐกิจสังคม ระดับการศึกษา และอาชีพ มีอิทธิพลต่อความสามารถในด้านภาษา

สมมติฐานในการวิจัย

1. ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ในกรุงเทพฯ ที่ต่างอาชีพกัน มีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษต่างกัน
2. ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ในกรุงเทพฯ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษต่างกัน
3. ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษสูง จะมีความคิดเห็นต่อการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ แตกต่างจากผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษต่ำ

¹สุชา จันทน์เอม ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์และความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนประถมศึกษาบางแห่งในจังหวัดพระนคร หน้า 56 - 63

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้เป็นผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีระดับการศึกษาและอาชีพต่าง ๆ กัน ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 313 คน มีวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างดังต่อไปนี้

1. เลือกเขตที่ต้องการศึกษาโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ได้ 9 เขต คือ เขตพระนคร เขตพญาไท เขตพระโขนง เขตบางเขน เขตบางรัก เขตดุสิต เขตบางกอกน้อย เขตบางกอกใหญ่ และเขตราษฎร์บูรณะ

2. ในแต่ละเขตที่ได้เลือกไว้แล้วจากข้อ 1 เลือกสถานที่ทำงานที่จะใช้ศึกษา ซึ่งอาจจะเป็นสถานที่ราชการ บริษัท โรงงานก็ได้ สถานที่ใช้ศึกษาในแต่ละเขตนี้อาจจะมีมากกว่า 1 แห่ง การเลือกสถานที่ทำงานของกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยมีเกณฑ์ในการเลือกดังนี้

2.1 เป็นสถานที่ทำงานที่มีข้าราชการ ลูกจ้าง หรือคนทำงานทั้งชายและหญิง เป็นจำนวนมากพอควร

2.2 เป็นสถานที่ทำงานที่มองเห็นความสำคัญของการวิจัย โดยผู้บริหาร และผู้ทำงานในระดับรองลงมา (ให้ความร่วมมือในการวิจัยตามสมควร)

รายละเอียดเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง

ก. กลุ่มตัวอย่างทั้ง 313 คน ที่เลือกได้จากเขตต่าง ๆ เมื่อจัดจำแนกเป็นหมวด ๆ ตามประเภทอาชีพ (โดยอาศัยเกณฑ์การจัดประเภทอาชีพของกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย) . สถานที่ทำงานและเขต จะได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละหมวดดังนี้

ตาราง 1 จำนวนผู้อ่านหนังสือพิมพ์ในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามหมวดอาชีพ
สถานที่ทำงาน และเขต

อาชีพ	สถานที่ทำงาน	เขต	จำนวนผู้อ่าน หนังสือพิมพ์
หมวด 1 ผู้ปฏิบัติอาชีพ ที่ใช้วิชาการ	โรงเรียนวัดหงส์รัตนาราม คณะอายุรศาสตร์ เขตดอน	บางกอกใหญ่	28
หมวด 2 ผู้ปฏิบัติงาน บริหารและงานจัดการ	โรงพิมพ์ศิริวิทย์ กองพัสดุ องค์การโทรศัพท์ คณะอายุรศาสตร์ เขตดอน	คูสิค พระโขนง พญาไท	28
หมวด 3 เสมียนพนักงาน	ชุมนุมสายสุรวงศ์ องค์การโทรศัพท์ ไปรษณีย์บางเขน การสื่อสารแห่งประเทศไทย	บางรัก บางเขน	36
หมวด 4 ผู้ปฏิบัติงานอาชีพ เกี่ยวกับการค้า	ศึกษารัถส์ องค์การการค้าสุรฎกา บริษัทประกันชีวิต โรงเรียนเทพสัมพันธ์	พระนคร บางรัก คูสิค	35
หมวด 5 ผู้ปฏิบัติงานอาชีพ งานบริการ	ร้านเสริมสวยคุณหนู โรงพยาบาลศิริราช	พระนคร บางกอกน้อย	35
หมวด 6 ผู้ทำงานกลสิกรรม ผู้เลี้ยงสัตว์ ฯลฯ	คณะอายุรศาสตร์ เขตดอน หมู่บ้านประชาชนบริเวณ คลองบางกอกน้อย	พญาไท บางกอกน้อย	39
หมวด 7 ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยว กับการผลิต	บริษัทเบอร์ลี บุคเกอร์ แอนด์โก โกกิงแก้ว การไฟฟ้านครหลวงสามเสน	ราษฎร์บูรณะ คูสิค	41

ตาราง 1 (ต่อ)

อาชีพ	สถานที่ทำงาน	เขต	จำนวนผู้อ่านหนังสือพิมพ์
หมวด 8 ผู้ใช้อุปกรณ์ เกี่ยวกับการขนส่ง	กรมอุทธาร เรือ โรงพิมพ์ศิริวิทย์	บางกอกใหญ่ ดุสิต	35
หมวด 9 ผู้บริหารการทหาร	กรมอุทธาร เรือ	บางกอกใหญ่	36
รวมทั้งสิ้น			313

ข. ถ้าจำแนกกลุ่มตัวอย่างทั้ง 313 คน ตามระดับการศึกษา จะได้ดังนี้

ตาราง 2 จำนวนผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวนผู้อ่านหนังสือพิมพ์
ระดับประถมศึกษาตอนต้น (ป.1 - ป.4)	67
ระดับประถมศึกษาตอนปลาย (ป.5 - ป.7)	15
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.ศ.1 - ม.ศ.3)	77
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.ศ.4 - ม.ศ.5, ม.ศ.6)	58
ระดับอุดมศึกษา	96
รวมจำนวน	313

✓ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษานี้ ได้ใช้แบบทดสอบ 2 ฉบับ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง คือ

1. แบบทดสอบวัดความเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
- ✓ 2. แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

รายละเอียดเกี่ยวกับเครื่องมือทั้ง 2 ฉบับ

1. แบบทดสอบวัดความเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ลำดับชั้นในการสร้างแบบทดสอบฉบับนี้มีดังนี้

1.1 สํารวจและรวบรวมคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยเก็บจากหนังสือพิมพ์ 8 ฉบับ ตั้งแต่ฉบับประจำวันที่ 1 มกราคม 2520 ถึงวันที่ 31 มีนาคม 2521 รวมทั้งหมด 15 เดือน ในการรวบรวมได้เก็บทั้งคำศัพท์ภาษาอังกฤษและบริบท (ข้อความที่เกี่ยวข้อง) ได้คำทั้งหมด 768 คำ

1.2 สํารวจว่าคำทั้งหมดที่รวบรวมได้นั้น มีคำใดบ้างเป็นคำวิสามานยนาม และคำใดบ้างที่ปรากฏในหนังสือศัพท์บัญญัติ โดยคณะกรรมการบัญญัติศัพท์ของราชบัณฑิตยสถาน คำที่ซ้ำกับคำดังกล่าว เหลือคำที่จะนำไปใช้จริง 721 คำ

1.3 เรียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษทั้ง 721 คำที่รวบรวมได้ตามลำดับตัวอักษรตั้งแต่ ก ถึง ฮ และกำหนดตัวเลขประจำคำทั้งหมดตามลำดับอักษรก่อนหลัง แล้วจึงสุ่มคำเหล่านั้นโดยวิธีสุ่มอย่างมีระบบ (Systematic Random Sampling) เพื่อให้เหลือคำที่ผู้วิจัยต้องการนำมาสร้างเป็นแบบทดสอบเพียง 100 คำ การเลือกคำโดยวิธีสุ่มอย่างมีระบบมีวิธีการดังต่อไปนี้

$$\text{สูตรการสุ่มแบบมีระบบ} \quad K = \frac{N-1}{n}$$

เมื่อ K แทน sampling interval

N แทน จำนวนค่าทั้งหมด

n แทน จำนวนค่าที่ต้องการใช้

เมื่อคำนวณออกมาแล้ว K ได้ = 7 จากนั้นสุ่มตัวเลขที่เป็นจุดเริ่มต้นโดยใช้ตารางเลขสุ่ม ได้ตัวเลขเริ่มต้น = 27 เพราะฉะนั้นค่าแรกที่ต้องการคือค่าที่ 27 ค่าที่ 2 คือค่าที่ $27 + K$ หรือ $27 + 7 = 34$ ค่าที่ 3 คือค่าที่ $27 + 2K$ หรือ $27 + 14 = 51$ ทำเช่นนี้เรื่อย ๆ ไปจนครบ 100 ค่า ค่าทั้งหมดที่รวบรวมได้จากหนังสือพิมพ์และค่าที่ใช้ในการทดลองสุ่มได้จากภาคผนวก ก

✓ 1.4 นำค่าที่ได้จากการสุ่มอย่างมีระบบ 100 ค่า มาสร้างเป็นแบบทดสอบวัดความเข้าใจเกี่ยวกับคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ

ตัวอย่างข้อสอบ

๐ ให้อ่านภาครื่องหมายภาษาท (X) ทับอักษรหน้าข้อความที่เห็นว่ามีความหมายตรงกับคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษที่ขีดเส้นใต้ในประโยคข้างบนดังตัวอย่างต่อไปนี้

๑ อังกฤษต้องใช้เวลาปลูกฝัง "ปอลิติคัล คัลเจอร์" ทั้ง 300 ปี. คำว่า ปอลิติคัล คัลเจอร์ หมายถึงอะไร ?

- ก. ประชาธิปไตย
- ข. การศึกษาทางการเมือง
- ค. วัฒนธรรมทางการเมือง
- ง. วัฒนธรรมทางการศึกษา

1.5 ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปทดลองสอบกับผู้อ่านหนังสือพิมพ์ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาจริง คือ ลูกจ้างชั่วคราวที่ทำงานอยู่ใน คณะอายุรศาสตร์ เขตดอน และบริษัทเบอร์ลี่ ยุคเกอร์แอนด์โก จำนวน 80 คน

แล้วนำมาตรวจให้คะแนนและวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบ โดยผู้วิจัยนำกระดาษคำตอบ มาตรวจให้คะแนน โดยตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน แล้วนำผลที่ได้มา วิเคราะห์ ดังนี้

ก. วิเคราะห์แบบทดสอบรายข้อ (Item Analysis)

หาค่าอำนาจจำแนกและความยากง่ายเป็นรายข้อด้วยเทคนิค 27 % คัดเลือกข้อที่มีค่า อำนาจจำแนกสูง ค่าความยากง่ายปานกลางไว้เป็นข้อสอบจริงต่อไป ผลการคัดเลือกได้ ข้อทดสอบที่มีคุณภาพจำนวน 40 ข้อ จากจำนวนข้อสอบที่ใช้ทดลอง 100 ข้อ (ดูผลการ วิเคราะห์แต่ละข้อได้จากตารางในภาคผนวก ก)

ข. ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (Reliability) ผู้วิจัย

ได้หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบที่ได้รับการคัดเลือก โดยวิธีคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) สูตรที่ 21 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94

2. แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ

2.1 ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามขึ้นโดยพิจารณาลักษณะการถาม ในแบบสอบถามของเครื่อวัลย์ ชัชกุล¹ และอาศัยแนวทางจากหนังสือ เอกสารหรือ การวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ต้องการศึกษานี้

2.2 แบบสอบถามนี้กำหนดให้ผู้ตอบเขียนตามความรู้สึกละความคิดเห็น ที่มีต่อการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยให้พิจารณาข้อความที่มีคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษซึ่งผู้ตอบ ได้ทำไปแล้วจากแบบทดสอบ แล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตามความคิดเห็นของตน (เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ) และเหตุผลที่ตรงกับความคิดเห็นนั้น

¹ เครื่อวัลย์ ชัชกุล ความเห็นของนักเรียนระดับประถมศึกษาเกี่ยวกับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับการใช้คำที่ไม่เหมาะสมในหนังสือพิมพ์ หน้า 68

ตัวอย่างแบบสอบถาม

ความเห็น เห็นด้วย..... ไม่เห็นด้วย.....

เหตุผล

- ก. โทษที่ใส่คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ ก. ควรใช้คำไทยจะเหมาะสมกว่า
- ข. ทำให้ภาษาไทยของเราดูน่า ข. ควรใช้คำภาษาอังกฤษเลยจะ
เหมาะสมกว่า
- ค. อ่านแล้วไฟเพราะดีกว่าใช้คำไทย..... ค. ถ้าจะใส่คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ
ควรมีคำไทยอธิบายประกอบด้วย
- ง. อื่น ๆ ง. อื่น ๆ
-
-

2.3 ก่อนที่จะนำแบบสอบถามออกใช้ทดสอบจริง ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถาม
ที่สร้างขึ้นจำนวน 10 ฉบับ ไปทดลองสอบถามครูอาจารย์ในโรงเรียนวัดหงส์รัตนาราม เพื่อตรวจ
ดูว่า ถ้อยคำจำนวนภาษาที่ใช้ในแบบสอบถามนั้น ผู้ตอบจะเข้าใจหรือมีปัญหาย่างไร และจะใช้
เวลาตอบแบบสอบถามนานเท่าไร ทั้งนี้เพื่อนำมาแก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้น เมื่อได้รับคำตอบและ
ปรับปรุงดีแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปให้คณะกรรมการที่ปรึกษาตรวจแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง
แล้วจึงจัดพิมพ์เป็นฉบับถาวรนำไปใช้สอบถามต่อไป

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นดังต่อไปนี้

1. นำแบบสอบถามไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง 313 คน ซึ่งประกอบอาชีพ
ต่าง ๆ กันในสถานที่ทำงาน ทั้งได้ระบุไว้แล้วข้างต้น ในการแจกแบบสอบถามตามสถานที่ทำงาน
บางแห่งได้มีผู้ช่วยซึ่งเป็นบุคคลที่ผู้วิจัยรู้จักหรือคุ้นเคยเป็นส่วนตัว ไปช่วยดำเนินการทดสอบด้วย

2. ในการทดสอบแต่ละครั้งได้ใช้เวลาไม่จำกัดแน่นอน คิดโดยถัวเฉลี่ย การทดสอบครั้งหนึ่งใช้เวลาประมาณครึ่งชั่วโมงถึงหนึ่งชั่วโมง

3. ได้เริ่มแจกแบบสอบถามตั้งแต่วันที่ 28 พฤศจิกายน 2521 และได้แบบสอบถามกลับคืนมาครบถ้วนตามจำนวนที่ต้องการในแต่ละหมวดอาชีพ ภายในระยะเวลา

1 เดือน

วิธีจัดการกับข้อมูล (ลักษณะของข้อมูล)

1. นำแบบสอบถามทั้ง 313 ชุด มาตรวจให้คะแนน
2. แยกกระดาษคำตอบเพื่อทำการร่างแสดงค่าสถิติพื้นฐานตามตัวแปรต่อไปนี้

2.1 อาชีพ

2.2 ระดับการศึกษา

2.3 ระดับความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

3. นำข้อมูลในข้อ 2.1 มาจัดอันดับว่าผู้อ่านหนังสือพิมพ์อาชีพใดมีความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงสุดและต่ำสุด แล้ววิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีอาชีพต่างกัน

4. นำข้อมูลในข้อ 2.2 มาจัดอันดับว่าผู้อ่านหนังสือพิมพ์ระดับการศึกษาใดมีความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงสุด และต่ำสุด แล้ววิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

5. นำข้อมูลในข้อ 2.3 มาหาจำนวนความถี่ทั้งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตามความคิดเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยกับการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และทดสอบนัยสำคัญของสัดส่วนโดยใช้ Z-test

พิมพ์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล — 10 ท = มร. โสณวิ

1. วิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร¹

$$\bar{X} = \frac{\sum fx}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนน

$\sum fx$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้อ่านหนังสือพิมพ์ในกลุ่มตัวอย่าง

2. คำนวณค่าความแปรปรวนและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนใช้สูตร²

$$S^2 = \frac{N \sum fx^2 - (\sum fx)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนน

$\sum fx^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$\sum fx$ แทน ผลรวมของคะแนน

N แทน จำนวนผู้อ่านหนังสือพิมพ์ในกลุ่มตัวอย่าง

$$S = \sqrt{\frac{N \sum fx^2 - (\sum fx)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน

¹ ล้วน สายยศ และอังคณา ตันศิริทันานนท์ สถิติวิทยาทางการศึกษา

3. การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) เพื่อทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวแปรที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้สูตร¹

$$F = \frac{MS_{\text{between}}}{MS_{\text{within}}}$$

เมื่อ F แทนค่าที่จะพิจารณาใน F-distribution

MS_{between} แทนค่า Mean Square ระหว่างตัวแปรที่ศึกษา

MS_{within} แทนค่า Mean Square ภายในตัวแปร

ถ้าพบว่าคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรที่ทำการทดสอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้ Studentized q-statistic แบบ Newman-Keul Method ซึ่งใช้สูตร²

$$q = \frac{\bar{T}_{\text{largest}} - \bar{T}_{\text{smallest}}}{MS_{\text{error}}/\sqrt{n}}$$

เมื่อ q แทนค่าการทดสอบ Studentized q-statistic

$\bar{T}_{\text{largest}}$ แทนคะแนนเฉลี่ยของ treatment ที่มากที่สุด

$\bar{T}_{\text{smallest}}$ แทนคะแนนเฉลี่ยของ treatment ที่น้อยที่สุด

MS_{error} แทนค่า Mean Square error

$\sqrt{n}$ แทนผลหารระหว่างจำนวนคนกลุ่มที่ใช้ทดสอบและผลรวมของส่วนกลับของจำนวนคนในแต่ละกลุ่ม

¹ B.J. Winer. Statistical Principles in Experimental Design.
p. 210-216

² Ibid., pp. 216 - 219

4. การหาค่าเปอร์เซนไทล์ ไซสุตร¹

$$P_x = L_o + \frac{(Nx/100 - F_c)i}{f_p}$$

เมื่อ P_x แทนจุดคะแนนเปอร์เซนไทล์ที่ 25 และ 75 ตามลำดับ

L_o แทน Lower limit ที่เปอร์เซนไทล์ตกอยู่ในชั้นคะแนนนั้น

N แทนจำนวนผู้อ่านหนังสือพิมพ์

F_c แทนความถี่สะสมก่อนถึงชั้นคะแนนที่ P_x ตกอยู่

f_p แทนความถี่ของชั้นคะแนนที่ P_x ตกอยู่

i แทนอันตรภาคในชั้นหนึ่ง ๆ

✓ ๘. การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างผู้อ่านกลุ่มสูงและผู้อ่านกลุ่มต่ำ ไซสุตรทดสอบหาค่าสำคัญของสัดส่วน²

$$Z = \frac{P_s - P_a}{\sqrt{pq\left(\frac{1}{n_s} + \frac{1}{n_a}\right)}}$$

$$P_s = \frac{f_s}{n_s}$$

$$P_a = \frac{f_a}{n_a}$$

n_s แทนจำนวนผู้อ่านกลุ่มสูง

n_t แทนจำนวนผู้อ่านกลุ่มต่ำ

f_s แทนจำนวนความถี่ของผู้อ่านกลุ่มสูงที่มีความคิดเห็นเหมือนกัน

f_t แทนจำนวนความถี่ของผู้อ่านกลุ่มต่ำที่มีความคิดเห็นเหมือนกัน

$$p = \frac{f_s + f_t}{n_s + n_t}$$

$$q = 1 - p$$

บทที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เข้าใจตรงกันในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และในการแปลความหมาย ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน คะแนนเฉลี่ย
S^2	แทน ความแปรปรวน
S	แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน จำนวนผู้อ่านหนังสือพิมพ์ในกลุ่มตัวอย่าง
SS	แทน Sum Square
MS	แทน Mean Square
df	แทน Degree of freedom
F	แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน F - distribution
Z	แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน Z - test
q	แทน q - statistic
ผู้อ่านกลุ่มสูง	แทน ผู้อ่านหนังสือพิมพ์กลุ่มที่มีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษสูง
ผู้อ่านกลุ่มต่ำ	แทน ผู้อ่านหนังสือพิมพ์กลุ่มที่มีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษต่ำ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลของการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะได้นำเสนอเป็น 3 ตอน ดังนี้คือ

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีอาชีพต่างกัน

1.1 ผลการวิเคราะห์เพื่อจัดอันดับความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีอาชีพต่างกัน

1.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาความแตกต่างระหว่างความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีอาชีพต่างกัน

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

2.1 ผลการวิเคราะห์เพื่อจัดอันดับความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

2.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาความแตกต่างระหว่างความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษระหว่างผู้อ่านหนังสือพิมพ์กลุ่มที่มีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษสูงและผู้อ่านหนังสือพิมพ์กลุ่มที่มีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษต่ำ

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีอาชีพต่างกัน

1.1 ผลการวิเคราะห์เพื่อจัดอันดับความเข้าใจคำทับศัพท์ของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีอาชีพต่างกัน

ตาราง 3 แสดงอันดับความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้อ่านหนังสือพิมพ์
ที่มีอาชีพต่างกัน

อันดับที่	กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	N	S^2	S
1	ผู้บริหาร	37.750	28	45.380	6.74
2	เสมียน	37.722	39	44.149	6.64
3	ผู้ทำการผลิต	37.317	41	25.372	5.04
4	ผู้ใช้วิชาการ	35.143	28	43.831	6.62
5	ผู้ค้าขาย	31.514	35	172.728	13.14
6	ผู้บริการ	30.714	35	87.210	9.34
7	ทหาร	27.528	36	65.228	8.08
8	ผู้ทำการขนส่ง	22.743	35	176.740	13.29
9	ผู้ทำงานกลีกรรรม	16.769	39	79.498	8.92

จากตาราง 3 แสดงว่า ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษมากที่สุดคือ ผู้บริหาร รองลงมาคือ เสมียน ส่วนกลุ่มที่มีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษน้อยที่สุดได้แก่ ผู้ทำงานกลีกรรรม ความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้อ่านหนังสือพิมพ์เมื่อจัดอันดับจากสูงไปต่ำมีดังนี้ ผู้บริหาร เสมียน ผู้ทำการผลิต ผู้ใช้วิชาการ ผู้ค้าขาย ผู้บริการ ทหาร ผู้ทำการขนส่งและผู้ทำงานกลีกรรรม

1.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาความแตกต่างระหว่าง
ความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีอาชีพต่างกัน

ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาความแตกต่างระหว่าง
ความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มี
อาชีพต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Between Group	8	16884.013	2110.502	70.564**
Within Group	304	9092.246	29.909	
Total	312	25976.259		

** $F_{.01}(8,304) = 2.25$

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่าผู้อ่านหนังสือพิมพ์
ที่มีอาชีพต่างกันมีความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.01 และเพื่อทดสอบความแตกต่างของความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษระหว่างผู้อ่าน
หนังสือพิมพ์ที่ประกอบอาชีพต่างกันเป็นรายคู่ ผู้วิจัยใช้การทดสอบ Studentized q - statistic
ปรากฏผลเปรียบเทียบดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 ค่า q - statistic ของคะแนนความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ระหว่างผู้อ่านหนังสือพิมพ์
ที่มีอาชีพต่างกันเป็นรายคู่

กลุ่มตัวอย่าง		ผู้ว่าการ กลักรวม	ผู้ว่าการ ชนสง	ทหาร	ผู้บริหาร	บุคลากร	ผู้สื่อข่าว	ผู้สื่อข่าว วิชาการ	ผู้ว่าการ ผลิต	เสมียน	ผู้บริหาร
	$\bar{X}$	16.769	20.743	27.528	30.714	31.514	35.143	37.317	37.721	37.750	
ผู้ว่าการกลักรวม	-	3.974**	10.759**	3.945**	14.745**	18.374**	20.548**	20.953**	20.981**		
ผู้ว่าการชนสง	-	-	6.785**	9.9712**	10.771**	14.40**	16.574**	16.979**	17.007**		
ทหาร	-	-	-	3.1862	3.986**	7.615**	9.789**	10.194**	10.222**		
ผู้บริหาร	-	-	-	-	0.80	4.4288**	6.6028**	7.008**	7.0358**		
บุคลากร	-	-	-	-	-	3.633**	5.807**	6.208**	6.240**		
ผู้สื่อข่าว	-	-	-	-	-	-	2.174	2.579	2.607		
ผู้สื่อข่าววิชาการ	-	-	-	-	-	-	-	0.405	0.433		
ผู้ว่าการผลิต	-	-	-	-	-	-	-	-	0.03		
เสมียน	-	-	-	-	-	-	-	-	-		
ผู้บริหาร	-	-	-	-	-	-	-	-	-		

** หมายเหตุ: ค่าวิกฤตทางสถิติระดับ .01

r

2 3 4 5 6 7 8 9

$q.99(r, 308)$

3.643 4.120 4.403 4.603 4.757 4.882 4.987 5.078

$q.99(r, 308) / \sqrt{MS_{error}/n}$

3.3902 3.834 4.0974 4.2836 4.4269 4.5432 4.6409 4.7236

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่าผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่เป็น
 ผู้บริหารมีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่าผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่เป็นผู้ทำการกสิกรรม
 ผู้ทำการขนส่ง ทหาร ผู้บริการ และผู้ชาย ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่เป็นสตรีมีความ
 เข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่าผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่เป็นผู้ทำการกสิกรรม ผู้ทำการขนส่ง
 ทหาร ผู้บริการ และผู้ชาย ผู้อ่านหนังสือพิมพ์เป็นผู้ทำการผลิตมีความเข้าใจคำทับศัพท์
 ภาษาอังกฤษสูงกว่าผู้อ่านหนังสือพิมพ์เป็นผู้ทำการกสิกรรม ผู้ทำการขนส่ง ทหาร ผู้บริการ
 และผู้ชาย ผู้อ่านหนังสือพิมพ์เป็นผู้ใช้วิชาการมีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ
 สูงกว่าผู้อ่านหนังสือพิมพ์เป็นผู้ทำการกสิกรรม ผู้ทำการขนส่ง ทหาร ผู้บริการและ
 ผู้ชาย ผู้อ่านหนังสือพิมพ์เป็นผู้ชายมีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่า
 ผู้อ่านหนังสือพิมพ์เป็นผู้ทำการกสิกรรม ผู้ทำการขนส่ง และทหาร ผู้อ่านหนังสือพิมพ์
 ที่เป็นผู้บริการมีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่าผู้ทำการกสิกรรม และผู้ทำการ
 ขนส่ง ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่เป็นทหารมีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่าผู้ทำการ
 กสิกรรม และผู้ทำการขนส่ง ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่เป็นผู้ทำการขนส่งมีความเข้าใจ
 คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่าผู้ทำการกสิกรรม ผลทั้งหมดนี้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
 ความเชื่อมั่น .01

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความเข้าใจคำทับศัพท์
ภาษาอังกฤษของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

2.1 การวิเคราะห์เพื่อจัดอันดับความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของ
ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

ตาราง 6 แสดงอันดับความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้อ่านหนังสือพิมพ์
ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

อันดับที่	กลุ่มตัวอย่าง	N	X	S ²	S
1	ระดับอุดมศึกษา	96	37.292	42.588	6.53
2	ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	58	36.172	39.864	6.31
3	ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	77	29.377	102.87	10.14
4	ระดับประถมศึกษาตอนปลาย	15	26.267	114.781	10.71
5	ระดับประถมศึกษาตอนต้น	67	17.075	89.828	9.48

จากตาราง 6 แสดงว่า ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษมากที่สุดคือ กลุ่มที่สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษา รองลงมาคือ กลุ่มที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนกลุ่มที่มีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษน้อยที่สุดได้แก่กลุ่มที่สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนต้น ความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างเมื่อจัดอันดับจากสูงไปต่ำมีดังนี้ กลุ่มที่สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษา กลุ่มมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มประถมศึกษาตอนปลายและกลุ่มประถมศึกษาตอนต้น

2.2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาความแตกต่างระหว่างความเข้าใจ คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

ตาราง ๗ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาความแตกต่างระหว่าง
ความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีระดับ
การศึกษาต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Between Group	4	18721.512	4680.378	169.358 **
Within Group	308	8511.747	27.636	
Total	312	27233.259		

$$F_{.01}(4, 308) = 3.36$$

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจากตาราง ๗ แสดงให้เห็นว่าผู้อ่านหนังสือพิมพ์
ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .01 และเพื่อทดสอบความแตกต่างของความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ
ระหว่างผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีระดับการศึกษาต่างกันเป็นรายคู่ ผู้วิจัยใช้การทดสอบ

Studentized q - statistic ปรากฏผลเปรียบเทียบดังแสดงในตาราง ๘

ตาราง 8 แสดงค่า q -statistic ของคะแนนความเข้าใจคำทับศัพท์
ภาษาอังกฤษระหว่างผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน
เป็นรายคู่

กลุ่มตัวอย่าง		ประถมต้น	ประถมปลาย	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย	อุดมศึกษา
	$\bar{X}$	17.075	26.267	29.377	36.172	37.292
ประถมต้น	17.075	-	9.192**	12.302**	19.097**	20.217**
ประถมปลาย	26.267		-	3.11**	9.905**	11.025**
มัธยมศึกษาตอนต้น	29.377			-	6.795**	7.915**
มัธยมศึกษาตอนปลาย	36.172				-	1.12
อุดมศึกษา	37.292					-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

r	2	3	4	5
$q_{.99}(r, 308)$	3.643	4.120	4.403	4.603
$q_{.99}(r, 308) \sqrt{MS_{error}/n}$	2.9938	3.3858	3.6184	3.7827

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่าผู้อ่านหนังสือพิมพ์สำเร็จการศึกษาระดับ
ชั้นอุดมศึกษามีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่าผู้อ่านหนังสือพิมพ์สำเร็จการศึกษาระดับ
ประถมต้น ประถมปลาย และมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้อ่านหนังสือพิมพ์สำเร็จการศึกษาระดับ
มัธยมศึกษาตอนปลายมีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มที่สำเร็จการศึกษาระดับ
ประถมต้น ประถมปลาย และมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้อ่านหนังสือพิมพ์สำเร็จการศึกษาระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้นมีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มที่สำเร็จการศึกษาระดับประถมต้น
และประถมปลาย ผู้อ่านหนังสือพิมพ์สำเร็จการศึกษาระดับประถมปลายมีความเข้าใจคำทับศัพท์
ภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มที่สำเร็จการศึกษาระดับประถมต้น ผลทั้งหมดนี้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ ระหว่างผู้อ่านหนังสือพิมพ์กลุ่มที่มีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษสูง กับผู้อ่านหนังสือพิมพ์กลุ่มที่มีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษต่ำ

ก. ผู้วิจัยนำคะแนนความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้อ่านหนังสือพิมพ์จำนวน 313 คน มาเรียงลำดับคะแนนจากต่ำสุดไปถึงสูงสุด แล้วแบ่งผู้อ่านหนังสือพิมพ์ออกเป็น 2 กลุ่ม โดยถือเอาผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่ได้คะแนนตั้งแต่เปอร์เซนไทล์ที่ 25 ลงมาเป็นกลุ่มที่มีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษต่ำ และผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่ได้คะแนนตั้งแต่เปอร์เซนไทล์ที่ 75 ขึ้นไป เป็นกลุ่มที่มีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษสูง ได้ผู้อ่านกลุ่มสูงจำนวน 92 คน ผู้อ่านกลุ่มต่ำจำนวน 74 คน รวมทั้งหมด 166 คน

ข. สํารวจแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้อ่านกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำทั้ง 166 คน ศึกษาความถี่ของผู้อ่านแต่ละกลุ่มที่ตอบว่าเห็นควยและไม่เห็นควยตามลำดับ ซึ่งผลการวิจัยได้แสดงไว้ในตาราง 9

ตาราง 9 เปรียบเทียบสัดส่วนความคิดเห็นต่อการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ ระหว่างผู้อ่านหนังสือพิมพ์กลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

ความคิดเห็นต่อการใช้ คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ	กลุ่มตัวอย่างและค่าสถิติ				Z
	ผู้อ่านกลุ่มสูง		ผู้อ่านกลุ่มต่ำ		
	ความถี่ (f)	อัตราส่วน (P)	ความถี่ (f)	อัตราส่วน (P)	
เห็นควย	20	0.22	15	0.20	0.33
ไม่เห็นควย	72	0.78	59	0.80	0.28
รวม	92		74		

✓

ผลจากการาง (9) แสดงให้เห็นว่า

ก. ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ทั้งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำส่วนใหญ่ไม่เห็นควยกับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในหนังสือพิมพ์

ข. สักส่วนของผู้อ่านทั้ง 2 กลุ่มที่เห็นควย และไม่เห็นควยกับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในหนังสือพิมพ์ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ค. เป็นที่น่าสังเกตุว่าผู้อ่านส่วนใหญ่ของกลุ่มที่มีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษสูง (78%) ไม่เห็นควยกับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์จะ เปรียบเทียบความเข้าใจเกี่ยวกับคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ ระหว่างผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีอาชีพและระดับการศึกษาต่างกัน นอกจากนี้ยังมุ่งศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีระดับความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษต่างกันอีกด้วย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ คือผู้อ่านหนังสือพิมพ์ทั้งชายและหญิงในกรุงเทพฯ ที่มีอาชีพและระดับการศึกษาต่างกัน จำนวน 313 คน การเลือกกลุ่มตัวอย่างมีวิธีการเลือกเป็น 2 ชั้น คือ ชั้นแรกดำเนินการสุ่มเขตในกรุงเทพฯ โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้ 9 เขต ชั้นที่ 2 เลือกสถานที่ทำงานของกลุ่มตัวอย่างจากเขตที่ได้เลือกไว้แล้ว ตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยได้กำหนดขึ้น

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ประกอบด้วย

1. แบบทดสอบวัดความเข้าใจเกี่ยวกับคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ
2. แบบสอบถามวัดความคิดเห็นต่อการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในหนังสือพิมพ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อดำเนินการตามจุดมุ่งหมายของการศึกษานี้ จึงได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. คำนวณค่าสถิติพื้นฐานจากคะแนนความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ เพื่อนำไปจัดอันดับความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีอาชีพและระดับการศึกษาต่างกัน แล้ววิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อหาความแตกต่างระหว่างความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ แยกตามอาชีพและระดับการศึกษา โดยใช้ $F - test$ ถ้ามีนัยสำคัญทางสถิติก็จะวิเคราะห์ความแตกต่างทีละคู่โดยใช้ $t - test$
2. คำนวณหาค่า Percentile ที่ 25 และ 75 จากคะแนนความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ เพื่อแบ่งผู้อ่านหนังสือพิมพ์ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษสูงและกลุ่มที่มีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษต่ำ แล้วตรวจสอบความถี่ของความคิดเห็นของผู้อ่านทั้งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ เพื่อเปรียบเทียบสัดส่วนของความคิดเห็นเชิงนิมมาน (Positive) และเชิงนิเสธ (Negative) ต่อการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้อ่านทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้ $Z - test$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวแล้ว สรุปผลได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจเกี่ยวกับคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่ประกอบอาชีพต่างกัน 9 อาชีพ พบว่า

1.1 ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษสูงสุดคือ ผู้บริหาร รองลงมาตามลำดับคือ เติมนาย ผู้ทำการผลิต ผู้ใช้วิชาการ ผู้ค้าขาย ผู้บริการ ทหาร ผู้ทำการขนส่ง และผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีความเข้าใจต่ำสุด คือ ผู้ทำการกลีกรรรม

1.2 ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีอาชีพต่างกัน มีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 ($F = 70.564$; $F = .01$, $df = 8, 304 = 2.55$)

1.3 ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่เป็นผู้บริหารมีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ สูงกว่าผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่เป็นผู้ทำการกลีกรรรม ผู้ทำการขนส่ง ทหาร ผู้บริการและผู้อาวุฒย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.4 ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่เป็นเสมียน มีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ สูงกว่าผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่เป็นผู้ทำการกลีกรรรม ผู้ทำการขนส่ง ทหาร ผู้บริการ และผู้อาวุฒย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.5 ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่เป็นผู้ทำการผลิต มีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ สูงกว่าผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่เป็นผู้ทำการกลีกรรรม ผู้ทำการขนส่ง ทหาร ผู้บริการ และผู้อาวุฒย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.6 ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่เป็นผู้ใช้วิชาการมีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ สูงกว่าผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่เป็นผู้ทำการกลีกรรรม ผู้ทำการขนส่ง ทหาร ผู้บริการ และผู้อาวุฒย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.7 ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่เป็นผู้อาวุฒย มีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ สูงกว่าผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่เป็นผู้ทำการกลีกรรรม ผู้ทำการขนส่งและทหาร อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01

1.8 ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่เป็นผู้บริการ มีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ สูงกว่าผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่เป็นผู้ทำการกลีกรรรม และผู้ทำการขนส่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

1.9 ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่เป็นทหาร มีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ สูงกว่าผู้ทำการกลีกรรรม และผู้ทำการขนส่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.10 ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่เป็นผู้ทำการขนส่งมีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ สูงกว่าผู้ทำการกลีกรรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจเกี่ยวกับคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ผลปรากฏว่า

2.1 ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีความเข้าใจสูงสุดคือ ผู้สำเร็จการศึกษาระดับ อุดมศึกษา รองลงมาตามลำดับคือ ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับ

มัธยมศึกษาตอนต้น ระดับประถมศึกษาตอนปลาย และผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีความเข้าใจต่ำสุด คือ ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนต้น

2.2 ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 ($F = 169.358$, $F = .01$, $df = 4, 308 = 3.36$)

2.3 ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษา มีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่าผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนต้น ระดับประถมศึกษาตอนปลาย และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01

2.4 ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่าผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนต้น ประถมศึกษาตอนปลาย และมัธยมศึกษาตอนต้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.5 ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่าผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนต้น และประถมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.6 ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนปลาย มีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่าผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนต้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้อ่านหนังสือพิมพ์กลุ่มที่มีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษสูง และกลุ่มที่มีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษต่ำ พบว่าผู้อ่านหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 กลุ่มมีความคิดเห็นต่อการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และผู้อ่านหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 กลุ่มไม่เห็นด้วยกับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในหนังสือพิมพ์

อภิปรายผล

การอภิปรายผลจะกระทำเป็น 2 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การเปรียบเทียบความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ในกรุงเทพฯ ที่มีอาชีพและระดับการศึกษาต่างกัน

✓ก. เกี่ยวกับอาชีพ ผลจากการศึกษาพบว่า พบว่า ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่เป็นผู้บริหารมีความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงเป็นอันดับ 1 ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าอาชีพผู้บริหารเป็นอาชีพผู้นำที่ต้องปกครองคนเป็นจำนวนมาก และต้องทำงานเกี่ยวข้องกับบุคคลหลายฝ่ายหลายประเภท จำเป็นจะต้องใช้ภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมไทยนั้น จะต้องใช้ภาษาอังกฤษอยู่เสมอ นับว่าเป็นอาชีพที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้และความเข้าใจในค่านาภาษาอย่างแท้จริง ดังนั้นความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้บริหารจึงสูงกว่าอาชีพอื่น

ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีความเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงเป็นอันดับ 2 คือเสมียนพนักงาน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพนี้ต้องทำงานเกี่ยวกับการเลขานุการ โทรศัพท์ โทรเลข และคาสติติ ดังนั้นจึงต้องมีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อให้การปฏิบัติงานมีความคล่องตัวยิ่งขึ้น

ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับผลการวิจัยเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถ ความสนใจ และความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของอำเภอ จิตต์วัฒน¹ ผู้ซึ่งได้พบว่า นักเรียนในโรงเรียนมัธยมแบบประสมมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนในโรงเรียนมัธยมสายสามัญ และยังมีความสนใจในวิชาชีพเกี่ยวกับเสมียน การโฆษณา และดนตรี มากกว่านักเรียน

¹อำเภอ จิตต์วัฒน การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถ ความสนใจ และความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างโรงเรียนมัธยมแบบประสมกับโรงเรียนมัธยมสายสามัญ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2515

ในโรงเรียนมัธยมสายสามัญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอีกด้วย แสดงว่าผู้มีความสามารถ
ในภาษาต่างประเทศมีความสนใจที่จะประกอบอาชีพเป็นเสมียนหรือเลขานุการ
มากกว่าอาชีพอื่น ๆ เสมียนพนักงานจึงมีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษสูง เป็น
อันดับ 2 รองจากผู้บริหาร

ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษสูงเป็นอันดับ 3
คือเกษตรกร ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากผู้อ่านเกี่ยวกับกรรมวิธีทางเคมี
ไฟฟ้าต่าง ๆ เช่น เป็นผู้ผลิตยาหรือเครื่องสำอาง ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบ
อาชีพนี้ ต้องใช้ภาษาอังกฤษอยู่เสมอ จึงมีทักษะทางภาษาอังกฤษสูงกว่าอาชีพอื่น ๆ
ที่ไม่ได้ทำงานเกี่ยวข้องกับภาษา

ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษสูงเป็นอันดับ 4
คือครูใช้วิชาการ ผู้ประกอบอาชีพนี้ต้องมีความเฉลียวฉลาดปราดเปรื่องและได้รับ
การฝึกอบรมทางเทคนิคต่าง ๆ อยู่แล้ว ความสามารถทางภาษาต่างประเทศของ
ครูใช้วิชาการย่อมสูงกว่าผู้ประกอบอาชีพอื่นเป็นธรรมดา

อย่างไรก็ตามถ้าพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่
มีความเข้าใจสูงสุดอันดับ 1 จนถึงอันดับ 4 จะเห็นได้ว่าคะแนนเฉลี่ยไล่เรียงกัน
กล่าวคืออันดับ 1 ผู้บริหาร คะแนนเฉลี่ย 37.750 อันดับ 2 เสมียน คะแนนเฉลี่ย
37.722 อันดับ 3 ผู้ทำการผลิต คะแนนเฉลี่ย 37.317 อันดับ 4 ครูใช้วิชาการ
คะแนนเฉลี่ย 35.143 สรุปได้ว่าผู้ประกอบอาชีพทั้ง 4 ประเภทดังกล่าวแล้ว มีความ
เข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษสูงพอ ๆ กัน

ส่วนผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษต่ำสุด คือ
ผู้ทำการกสิกรรม ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในประเทศที่กำลังพัฒนา เช่น ประเทศไทยนั้น
กสิกรไทยมีการศึกษาน้อยกว่ากสิกรในประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น ประเทศญี่ปุ่น เป็นต้น
ดังนั้นกสิกรไทยจึงไม่มีโอกาสเกี่ยวข้องกับภาษามากนัก นับว่าอาชีพกสิกรรมมีลักษณะงาน
ที่ไม่ส่งเสริมทักษะทางภาษาเมื่อเปรียบเทียบกับอาชีพอื่น ๆ ผู้ทำการกสิกรรมจึงมี
ความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษต่ำกว่าผู้อ่านหนังสือพิมพ์อาชีพอื่น

เมื่อเปรียบเทียบความเข้าใจเกี่ยวกับคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษระหว่างผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีอาชีพต่างกัน พบว่า ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีอาชีพต่างกันมีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ในข้อ 1 ที่ว่า ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ในกรุงเทพฯ ที่ต่างอาชีพกันมีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษต่างกัน จึงอาจกล่าวได้ว่าอาชีพเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้ความเข้าใจในด้านภาษาแตกต่างกันออกไป เพราะเมื่อประกอบอาชีพต่างกัน สภาพแวดล้อมและโอกาสที่จะเกี่ยวข้องกับภาษาก็ย่อมต่างกันไปด้วย ผลข้อนี้สอดคล้องกับการวิจัยเรื่องอิทธิพลของสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อความสามารถในการเรียนภาษาของอารี ยังสกุล¹ ที่ว่าอาชีพของผู้ปกครองมีผลต่อความสามารถในการเรียนภาษาของนักเรียน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาเรื่องปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการอ่านของอินกริด เอ็ม. สตรอม² ซึ่งสรุปได้ว่า ความแตกต่างในด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมของนักเรียน และอาชีพบิดามารดาเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านของนักเรียน จะเห็นได้ว่าผลการวิจัยของบุคคลต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้วสอดคล้องกับผลการวิจัยนี้เป็นอย่างดี

✓ ข. เกี่ยวกับระดับการศึกษา ผลจากการศึกษาค้นคว้าพบว่า ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษา มีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษสูงเป็นอันดับ 1 ในเรื่องนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นการศึกษาระดับสูงสุด ผู้สำเร็จการศึกษาระดับนี้ย่อมมีโอกาสที่จะฝึกฝนและเพิ่มพูนทักษะทางภาษาอังกฤษ

¹อารี ยังสกุล อิทธิพลของสภาพแวดล้อมบางประการที่อาจส่งผลต่อความสามารถในการเรียนภาษาไทย หน้า 58-63

²Ingrid M. Strom. "Does Knowledge of Grammar Improve Reading?" The English Journal. p. 129-133.

ของตนเองอยู่เสมอ ดังนั้นผู้สำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษาย่อมมีความเข้าใจเกี่ยวกับ คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษสูงเป็นอันดับ 1

ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษสูงเป็น อันดับ 2 คือ ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อันดับ 3 คือผู้ที่สำเร็จ การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น อันดับ 4 คือผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนปลาย และผู้ที่มีความเข้าใจต่ำสุดคือผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนต้น จึงอาจสรุปได้ว่า ระดับการศึกษาที่ต่างกันย่อมทำให้บุคคลมีความเข้าใจด้านภาษาไม่เหมือนกัน ผลการวิจัยข้อนี้ สอดคล้องกับผลการวิจัย เรื่องสถานภาพบางประการที่มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนภาษาอังกฤษ ของนิยม สุขประพันธ์¹ ที่ว่า ความรู้ ประสบการณ์ของบิดามารดา รายได้ ตลอดจน การเอาใจใส่ต่อการเรียนของเด็ก มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนของเด็กทั้งสิ้น

ผลจากการศึกษาครั้งนี้เกี่ยวกับระดับการศึกษาของผู้อ่านอีกข้อหนึ่ง พบว่าผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่ระดับการศึกษาต่างกัน มีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั้น สอดคล้องกับสมมติฐานที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ ในข้อ 2 ที่ว่า ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ในกรุงเทพฯ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความเข้าใจ คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษต่างกัน จึงเห็นได้ว่าระดับการศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญประการ 1 ที่ทำให้ความสามารถในด้านภาษาของคนเราแตกต่างกันไป ซึ่งผลข้อนี้สอดคล้องกับงานวิจัย ของมาเรียน ชริมเชอร์ แอชเวอร์ธ² ที่ว่าสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับเศรษฐกิจสังคม

¹นิยม สุขประพันธ์ สถานภาพบางประการที่มีความสัมพันธ์กับผลการเรียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ในโรงเรียนประถมศึกษา ๑ แห่ง
หน้า 84

²Marion Schrimsher Asworth. "A Comparative Study of Selected Background Factors Related to Achievement of Fifth and Sixth-Grade Students," Dissertation Abstract. p. 3224.

และการศึกษาส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียน อย่างไรก็ตามสำหรับผลการศึกษา
 ชื่อนี้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าสภาพแวดล้อมค่านาชีพและระดับการศึกษาของบุคคลย่อมมี
 ความสัมพันธ์กันในค่านาชีพ ทั้งนี้บุคคลที่มีการศึกษาสูงก็มีโอกาสประกอบอาชีพที่ต้องเกี่ยวข้องกับ
 ภาษาต่างประเทศอยู่เสมอ ความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษย่อมมีมากกว่า ในทำนอง
 เดียวกันบุคคลที่ได้รับการศึกษาน้อยมีโอกาประกอบอาชีพที่จะเกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษ
 ไม่บ่อยนัก ความชำนาญและความเข้าใจในค่านาชีพย่อมมีน้อยเป็นธรรมดา

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ
 ของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ทั้งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ
 ในหนังสือพิมพ์ ($P_{ส} = 0.78$, $P_{ต} = 0.80$) ซึ่งผลข้อนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยเรื่อง
 ความเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการใช้คำในหนังสือพิมพ์ของเครือวัลย์ ชัชกุล¹ ผู้ซึ่งพบว่า
 นักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่าการใช้คำในหนังสือพิมพ์ไม่เหมาะสม เพราะใช้ศัพท์ผิด ใช้สำนวน
 ภาษาต่างประเทศและใช้คำที่เกินความจริง นับได้ว่าส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่างมีแนวโน้ม
 ที่จะไม่เห็นด้วยกับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในหนังสือพิมพ์

ผลการวิจัยอีกประการหนึ่งพบว่าจำนวนผู้อ่านหนังสือพิมพ์ทั้งกลุ่มสูงและ
 กลุ่มต่ำที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยกับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ ไม่แตกต่างกันอย่างมี
 นัยสำคัญทางสถิติ นั่นก็หมายความว่าผู้อ่านหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 กลุ่มที่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วย
 มีสัดส่วนพอ ๆ กัน ($Z = 0.33$, 0.28) ผลการศึกษาข้อนี้ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
 ที่ได้ตั้งไว้ในข้อที่ 3 ที่ว่า ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษสูงจะมี
 ความคิดเห็นต่อการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างจากผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่มีความเข้าใจ
 คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษต่ำ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากว่าผู้อ่านหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 กลุ่มแม้จะมีระดับ
 ความเข้าใจต่างกัน แต่ส่วนใหญ่ก็เห็นว่า ผู้จัดทำหนังสือพิมพ์ควรใช้คำไทยมากกว่า

¹เครือวัลย์ ชัชกุล ความเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษา
 เกี่ยวกับการใช้คำที่ไม่เหมาะสมในหนังสือพิมพ์ หน้า 60

คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ และเป็นที่น่าสังเกตว่า ผู้อ่านกลุ่มสูงเป็นจำนวนมากที่มีความเข้าใจคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษก็ยังไม่เห็นด้วยต่อการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในหนังสือพิมพ์ เช่นเดียวกับผู้อ่านกลุ่มต่ำ ($P_{\text{สูง}} = 72$, $P_{\text{ต่ำ}} = 59$) และอัตราส่วนของผู้อ่านกลุ่มสูงที่ไม่เห็นด้วยกับการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ มีแนวโน้มที่จะมากกว่าผู้อ่านกลุ่มต่ำ แม้จะไม่มีนัยสำคัญทางสถิติก็ตาม

อนึ่ง เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ทั้ง 313 คน (ดูรายละเอียดเรื่องความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดนี้ได้จากภาคผนวก ก) พบว่าผู้อ่านที่ไม่เห็นด้วยกับการใช้คำทับศัพท์มี 221 คน (70.61 %) แต่ที่เห็นด้วยกับการใช้คำทับศัพท์มีเพียง 92 คน (29.39 %) ในจำนวน 221 คน ที่ไม่เห็นด้วยนี้ 92 คน ให้ความเห็นว่าถ้าจะใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ ควรเขียนคำไทยอธิบายประกอบด้วย และ 40 คน เห็นว่าไม่ควรใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ เพราะคนไทยมีความรู้ต่างกันมาก ซึ่งความคิดเห็นนี้เป็นเรื่องที่ผู้จัดทำหนังสือพิมพ์น่าจะนำไปพิจารณา เพราะจากข้อเท็จจริง แสดงให้เห็นว่า คนไทยมีระดับการศึกษาที่ต่างกัน ดังรายงานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ¹ เกี่ยวกับสภาพการศึกษาของคนไทย เมื่อปี 2515 กล่าวว่า ผู้ที่อยู่ในวัยการศึกษา คือ อายุตั้งแต่ 7 - 24 ปี มีเพียงไม่ถึงครึ่งที่ได้รับการศึกษาในโรงเรียน และผู้ที่มีโอกาสได้ศึกษาสูงขึ้นในแต่ละระดับ จะลดน้อยลงไปมาก ผู้ที่สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีเพียง 1 ใน 4 เท่านั้นที่มีโอกาสเรียนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีเพียงประมาณ 1 ใน 20 เท่านั้นที่มีโอกาสได้ศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย และใน 40 คน ที่จบประถมศึกษาปีที่ 4 มีเพียง 1 คน ที่มีโอกาสได้ศึกษาถึงระดับอุดมศึกษา จากรายงานที่กล่าวมาแล้วแสดงว่า คนไทยที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกันมาก ส่วนใหญ่จะสำเร็จการศึกษาในระดับประถมศึกษา มีส่วนน้อยเท่านั้นที่สำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ดังนั้นถ้าหนังสือพิมพ์ทั้งเป็นสื่อมวลชนที่เข้าถึงคนไทยได้ทุกระดับชั้น ใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษมาก

¹ "ลงทุนการศึกษา ใ้อะไรมาให้อะไร" สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ 5 พฤศจิกายน

เกินไป ผู้อ่านส่วนใหญ่จะไม่สามารถเข้าใจความหมายของคำเหล่านั้นได้ลึกซึ้งเพียงพอ
อาจก่อให้เกิดปัญหาต่อไปได้

๒. ปัญหา การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษมากเกินไป อาจก่อให้เกิดผลสืบเนื่อง
หลายประการ ประการที่ 1 การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษโดยพร่ำเพรื่อ อาจจะ
ทำให้ภาษาไทยกลายเป็นภาษาพื้นทางและสัญลักษณ์ของภาษาไทยไปในที่สุด ดังเช่น
ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ 31 คน ในกลุ่มตัวอย่าง ให้ความเห็นว่ากรณีที่นักหนังสือพิมพ์ใช้คำ
ทับศัพท์ภาษาอังกฤษมากเกินไป จะทำให้เสียเอกลักษณ์ของความเป็นไทย เนื่องจาก
ภาษาเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งของประเทศ การมีภาษาของเราเองแสดงถึงความเป็นอิสระ
ไม่ขึ้นกับใคร คนไทยจึงควรใช้คำไทยเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เยาวชนรุ่นหลังต่อไป

ผลสืบเนื่องจากการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษมากเกินไปอีกประการหนึ่ง
คือ การใช้คำนี้ความหมายจากคำเดิม ซึ่งเกี่ยวกับเรื่องนี้ ม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ¹
ได้กล่าวว่า ผู้ที่รู้ภาษาอังกฤษไม่ค่อยดี แต่ไม่พยายามจะใช้ภาษาไทย แม้ได้รับการศึกษา
ชั้นสูง แต่ความคิดนึก และความประณีตในการใช้ภาษาคงจะไม่ค่อยสูงนัก คนเหล่านี้มัก
จะเพิ่มความหมายให้แก่คำหรือดัดแปลงความหมายให้ผิดเพี้ยนไปจากเดิม เช่น พู่ว่า
โซเชียนไม่ค่อยดี คำโซเชียน (social) นี้ในภาษาอังกฤษแปลว่าอันเนื่องมาจาก
society แต่ผู้ใช้ภาษาไทยใช้ในความหมายไปถึงการเข้ากับเพื่อนฝูง เป็นต้น และ
จากการสำรวจความคิดเห็นต่อการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ทั้งหมด
ผู้อ่าน 29 คน แสดงความเห็นว่าการใช้คำทับศัพท์มากเกินไปจะก่อให้เกิดปัญหา
อาจจะเขียนทับศัพท์ในความหมายที่ผิดไปจากคำเดิม และพลอยทำให้ผู้อ่านหนังสือพิมพ์เข้าใจ
ความหมายของคำเหล่านั้นผิดไปด้วย

¹ม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ รวบรวมบทความเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษา

ผลสืบเนื่องประการสุดท้ายก็คือ การทับศัพท์ภาษาอังกฤษมักจะก่อให้เกิดปัญหาในการสะกดเป็นภาษาไทย โดยเฉพาะเรื่องการใส่วรรณยุกต์ ทั้งนี้เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ไม่มีวรรณยุกต์ คำภาษาอังกฤษจึงเป็นคำที่ไม่มีวรรณยุกต์กำกับ ส่วนภาษาไทยเป็นภาษาที่มีวรรณยุกต์ คำในภาษาไทยทุกคำจะต้องมีวรรณยุกต์กำกับอยู่ด้วยเสมอ เมื่อจะสะกดคำภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย จึงต้องใส่วรรณยุกต์ให้ถูกต้องตามอักขรวิธีของไทย เช่น คำว่า shirt เมื่อสะกดเป็นภาษาไทย จะต้องใส่วา เช็ด ไชวรรณยุกต์ไทยกำกับ เพราะเป็นอักษรต่ำ คำตาย มีพื้นเสียงเป็นเสียงโท ต้องใช้ผัน วรรณยุกต์โทจึงจะเป็นเสียงตรี¹ ในเรื่องนี้ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ 20 คน มีความเห็นว่ารากศัพท์และสำเนียงของคำภาษาอังกฤษต่างจากคำไทย เมื่อเขียนทับศัพท์ไม่ถูกต้อง การออกเสียงคำภาษาอังกฤษเหล่านั้นจะเพี้ยนไปจากเดิม

กล่าวโดยสรุป การใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ ควรใช้ที่เป็นชื่อเฉพาะ เป็นศัพท์ทางวิชาการที่ยังไม่ได้บัญญัติศัพท์ภาษาไทยขึ้นใช้ หรือมีศัพท์บัญญัติแต่ไม่แพร่หลาย ใช้เฉพาะกลุ่ม เฉพาะอาชีพ ถ้ามีคำในภาษาไทยอยู่แล้ว ก็ควรที่จะนึกถึงคำไทยก่อน ต่อเมื่อเห็นว่าหาไม่ได้แล้วจึงใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาค้นคว้าต่อไป

1.1 เนื่องจากการศึกษาที่กระทำกับกลุ่มตัวอย่างนี้ ใช้วิธีสุ่มสถานที่ทำงานของกลุ่มตัวอย่างโดยเฉพาะเจาะจง จึงทำให้ขอคนพบใช้ได้เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้เท่านั้น จึงควรมีการวิจัยเรื่องนี้โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่ได้รับเลือกโดยวิธีอื่นบ้าง เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับกรวิจัยนี้ว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจแตกต่างกันหรือไม่

★ 1.2 ควรมีการวิจัยเรื่องความเข้าใจเกี่ยวกับคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ
 ของนักเรียน นักศึกษาในระดับต่าง ๆ เพื่อจะไต่ถามความเข้าใจของนักเรียน นักศึกษา
 ว่าแตกต่างไปจากผู้อ่านหนังสือพิมพ์ ซึ่งเป็นบุคคลทั่วไปหรือไม่

★ 1.3 ควรมีการวิจัยเรื่องนี้ โดยใช้ตัวแปรอื่น ๆ เช่น เพศ (เพศ อายุ)
 สถานะทางเศรษฐกิจ เป็นต้น เพื่อจะไต่ถามว่า ความเข้าใจและความคิดเห็นของ
 ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ เมื่อแยกตาม เพศ อายุ และสถานะทางเศรษฐกิจ จะแตกต่างกันหรือไม่

1.4 ควรมีการวิจัยเรื่องนี้โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้อ่านหนังสือพิมพ์ใน
 ชุมชน นอกเหนือไปจากกรุงเทพฯ เพื่อจะไต่ถามว่าความเข้าใจและความคิดเห็นของ
 ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ในท้องถิ่นว่าแตกต่างไปจากความเข้าใจและความคิดเห็นของผู้อ่านหนังสือพิมพ์
 ในกรุงเทพฯ หรือไม่

2. ขอเสนอแนะต่อผู้จัดทำหนังสือพิมพ์

2.1 ผู้จัดทำหนังสือพิมพ์ควรใช้คำไทยที่กระชับรัดกุมคำภาษาอังกฤษ
 ถ้าไม่มีคำไทยที่เหมาะสม ควรใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษแล้วใส่วงเล็บคำภาษาอังกฤษประกอบ
 การทำเช่นนี้จะมีประโยชน์ 2 ประการ ประการที่ 1 แม้นักหนังสือพิมพ์ท่านใดเขียนทับ
 ศัพท์ไม่ถูกต้อง ผู้อ่านก็ยังเห็นคำภาษาอังกฤษในวงเล็บซึ่งเป็นการเขียนที่ถูกต้องตามภาษาเดิม
 ของคำนั้น ซึ่งไม่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจผิดในความหมายของคำ ประการที่ 2 เป็นประโยชน์
 สำหรับผู้อ่านที่เป็นนักศึกษาคนควา แม้จะไม่เข้าใจความหมายของคำทับศัพท์เหล่านั้น เมื่อเห็น
 คำภาษาอังกฤษในวงเล็บ ก็สามารถที่จะไปค้นคว้าหาความหมายต่อไป เป็นการเพิ่มพูนความรู้
 ให้แกผู้อ่านหนังสือพิมพ์อีกด้วย ยกตัวอย่างเช่น ถ้าจะใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษว่า ราว์เฮาส์
 ก็ควรจะมีคำภาษาอังกฤษในวงเล็บไว้ด้วย (Row House)

2.2 ควรใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ พร้อมทั้งอธิบายความหมายประกอบ
 วิธีนี้เป็น การช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของคำนั้น ๆ ได้ดียิ่งขึ้น ยกตัวอย่างเช่น ถ้าจะใช้
 คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษว่า ฟัดดี ฟัดดี ก็ควรจะมีคำอธิบายความหมายไว้ข้างหลังคำว่า
 ครึ่งต่อครึ่ง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

เกษม ศิริสัมพันธ์ รายงานการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์เนื้อหาของหนังสือพิมพ์รายวันในกรุงเทพฯ
14 ฉบับ แผนการสารค่าศกร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2507, 107 หน้า

คณะกรรมการบัญญัติศัพท์ บัญญัติศัพท์ สำนักพิมพ์สมาคมสังคยศาสตร์แห่งประเทศไทย 2516,
312 หน้า

เกร็ดอวลย์ ชัชกุล ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาเกี่ยวกับการ
ใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมในหนังสือพิมพ์ วิทยานิพนธ์ กม. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ
มหาวิทยาลัย 2518, 93 หน้า

จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย, คณะนิเทศศาสตร์ ภาษาและการสื่อสาร รายงานการสัมมนาทาง
วิชาการ ครั้งที่ 1 (กรุงเทพฯ) 2517, 221 หน้า

จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย, คณะอักษรศาสตร์, วนนภาษาไทย บันทึกการเสด็จพระราชดำเนิน
พระราชทานกระแสพระราชดำริ เรื่องปัญหาการใช้ภาษาไทย เมื่อ 29 กรกฎาคม
2506, 210 หน้า

เจือ สตะเวทิน "ภาษาหนังสือพิมพ์" การใช้ภาษาระดับปริญญ โรงพิมพ์สุทธิสารการพิมพ์
167 หน้า

เฉลิม อยู่เวียงชัย "การถ่ายทอดภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทย" เอกสารกรณีศึกษา
คู่มือวิชาภาษาไทย เล่ม 3 หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ
โรงพิมพ์อรุณสภา 2512, 419 หน้า

ชลธิรา ถัด้อย และคณะอื่น ๆ การใช้ภาษา เลลลไทย 2517, 400 หน้า

คุณพิพร ชำนิโรตคานต์ "ปัญหาการใช้ภาษาไทย" วงวรรณกรรม 2518 พิมพ์เนื่องในงาน
สัปดาห์หนังสือแห่งชาติ 1 - 7 กุมภาพันธ์ 2518 สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช 2518,
102 หน้า

ต๋ย ชุมสาย, ม.ล. สถิติศาสตร์และการวิจัย โรงพิมพ์กิ่งเพชร 2502, 725 หน้า

นราธิปพงศ์ประพันธ์, กรมพินน, พระเจ้าวรวงศ์เธอ "สยามพจนน" วิทยาวรรณกรรม
แพรวพินยา 2514, 1042 หน้า

- นิยม สุขประพันธ์ สถานภาพทางประชากรที่มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ในโรงเรียนประถมศึกษา 9 แห่ง ปริญญาโท ภา.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร 2514, 90 หน้า อุดมศึกษา
- บรรจบ พันธุเมธา อิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ภาควิชาภาษาไทย คณะ
มนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ม.ป.ท., ม.ป.ป., 78 หน้า
- บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, ม.ล. "ภาษาไทย-วิชาที่ถูกลืม" เอกสารกรณีศึกษา
ฉบับที่ 170 หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู 2518, 80 หน้า
- รวบรวมบทความเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษา ศูนย์พัฒนาภาษาอังกฤษของโครงการ
พัฒนามหาวิทยาลัย 2513, 80 หน้า
- เปลื้อง ณ นคร ความผันแปรของภาษาไทย ปรากฏของชุมนุมภาษาไทยของครูสภา
ณ ครูสัมพันธ์มาคาร พญาไท 30 สิงหาคม 2518 ม.ป.ท., 44 หน้า
- คำบรรยายวิชาการประพันธ์และการหนังสือพิมพ์ โรงเรียนการประพันธ์ทางไปรษณีย์
ไทยวัฒนาพานิช 2497, 342 หน้า
- มหาคไทย, กระทรวง กรมแรงงาน การจัดประเภทมาตรฐานอาชีพ โรงพิมพ์ครูสภา 2512,
497 หน้า
- "ลงทุนการศึกษา ไคอะโรมาให้สังคม" สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ 5 พฤศจิกายน 2521,
หน้า 30
- ล้าน สายยศ และอังคณา ศันศิริตานนท์ สถิติวิทยาทางการศึกษา สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช
2515, 280 หน้า
- ศรีนครินทร์วิโรจน์ มหาวิทยาลัย คู่มือการเขียนรายงานภาคินพนธ์ และปริญญานิพนธ์ ฉบับปรับปรุง
แก้ไขครั้งที่ 2 พ.ศ. 2521 กรุงเทพมหานคร 2521, 148 หน้า
- ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมการฝึกหัดครู หน่วยศึกษานิเทศก์ คู่มือครูภาษาไทย เอกสาร
กรณีศึกษา ฉบับที่ 117 โรงพิมพ์ครูสภา 2514, 334 หน้า
- สมบูรณ์ ชิตพงศ์ สมรรถภาพสมองที่ส่งผลต่อความสามารถในการเขียนเรียงความ ปริญญานิพนธ์
ภา.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2511, 114 หน้า อุดมศึกษา

สุชา จันทน์เชม ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์และความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน
ที่สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนประถมศึกษาบางแห่งในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภา.ม.

วิทยาลัยวิชาการศึกษา 2509, 131 หน้า อัดสำเนา

สุโร พงษ์ทองเจริญ การศึกษาเรื่องของภาษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2519, 88 หน้า

วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2519, 155 หน้า

เสฐียร พันธงรังษี "บทบาทของหนังสือพิมพ์อาชีวศึกษารูปร่างการหนังสือพิมพ์และบทบาทของผู้อ่าน
หนังสือพิมพ์ในประเทศไทย" ใน การประชุมสัมมนาหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย ณ มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ 23 - 26 ก.ย. 2506 หน้า 139 มงคลการพิมพ์ 2507

สอ เสถบุตร นิเวศ โนเบิล ไทย-อิงลิช ดิกชันนารี เล่ม 1 - 2 พิมพ์ครั้งที่ 2 ไทยวัฒนา
พานิช 2516, 544 หน้า

ชนัดต ศรีโสภณ การวัดและประเมินผลการศึกษา ไทยวัฒนาพานิช 2520, 251 หน้า

หลักการวิจัยเบื้องต้น เล่ม 1 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2520, 213 หน้า

สถิติเบื้องต้น สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช 2521, 396 หน้า

ฮารี ยังสกุล อิทธิพลของสภาพแวดล้อมบางประการที่อาจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเรียน
ภาษาไทยของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2513 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญ
ศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภา.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร 2514, 64 หน้า อัดสำเนา

อำไพ จิกรัตน การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถ ความสนใจ และความต้องการในการเลือก
อาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ.3 ระหว่างโรงเรียนมัธยมแบบประสม กับโรงเรียนมัธยมสายสามัญ
กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2515 ภา.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร 2516, 91 หน้า อัดสำเนา

- Asworth, Marion Schrimsher. "A Comparative Study of Selected Background Factors Related to Achievement of Fifth and Sixth Grade Students," in Dissertation Abstracts 24 : 3224 - A. Michigan, 1963.
- Fan, Chung Teh. Item Analysis Table. New Jersey, Educational Testing Service, 1952. 32 p.
- Loeb, Henry Joe. "A Vocabulary Study of Fourth, Fifth, and Sixth Grade Children," in Education Dissertation. p. 604. University of Arkansas, 1957. (Publication No. 27)
- Sethaputra, So. New Model English-Thai Dictionary. So Sethaputra's Press, 1952. 1722 p.
- Strang, McCullough, and Traxler, Arthur E. Problems in the Improvement of Reading. 3 rd.ed., New York, McGraw-Hill Book Company, Inc., 1961. 480 p.
- Strom, Ingrid M. "Does Knowledge of Grammar Improve Reading?," in the English Journal. Volume XLV, P. 129 - 133. Illinois, The National Council of Teachers of English, 1956.
- Wellman, Beth L. "Child Development : Environment Factors," in Encyclopedia of Educational Research. p. 144, edited by the Macmillan Company, New York, 1956.
- Winer, B.J. Statistical Principles In Experimental Design. 2 nd.ed., New York, McGraw-Hill Book Company, 1971. 907 p.

ภาคผนวก ก.
รายการคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ

รายการคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ แสดงคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ 721 คำ ที่รวบรวมได้จากหนังสือพิมพ์ และเนื่องจากในหนังสือพิมพ์ไม่ได้เขียนคำภาษาอังกฤษประกอบไว้ จึงได้เขียนคำภาษาอังกฤษประกอบไว้ในวงเล็บท้ายคำนั้น ๆ ด้วย

คำทับศัพท์ที่มีเครื่องหมาย * หมายถึงคำทับศัพท์ที่ได้รับเลือกโดยวิธีสุ่มอย่างมีระบบ เพื่อนำมาสร้างเป็นแบบทดสอบ

กราวน์ ฟลอร์ (Ground Floor)

ก๊อบปี้ (Copy)

ก๊อสซิป (Gossip)

กิฟ (Give)

คุก (Cook)

กู๊ดไนท์ (Good Night)

เก็ต ทูเก็ตเธอร์ ดินเนอร์ (Get Together Dinner)

เกรด (Grade)

เกสท์ สตาร์ (Guest Star)

เกสท์ สปีคเกอร์ (Guest Speaker)

แก๊งค์ (Gang)

แก๊งค์สเตอร์ (Gangster)

แก๊งค์ ออฟ ฟอร์ (Gang of Four)

แกรนด์ ดินเนอร์ (Grand Dinner)

แกลเลอรี (Gallery)

โกลเดน ชู (Golden Shoe)

โกลเดน เชน (Golden Chain)

โก สโลว์ (Go Slow)

ไกด์ โชเฟอร์ (Guide Chauffeur)

การ์ด (Guard)
 การ์ด แมน (Guard Man)
 การ์เดน (Garden)
 การ์เดน อพาร์ทเมนต์ (Garden Apartment)
 การ์ันตี (Guarantee)
 การ์ตูนนิสต์ (Cartoonist)
 กาแล็กซี* (Galaxy)
 คราย ฟอร์ แฮปปี้ (Cry For Happy)
 คลาสสิก (Classic)
 คลิฟ (Cliff)
 คลีนเนอร์ (Cleaner)
 ควิก สปีคิง (Quick Speaking)
 คอกเทล (Cocktail)
 คอนเกรทูลേഷัน* (Congratulation)
 คอฟฟี่ ช็อป (Coffee Shop)
 คอนซัลแต้นท์ (Consultant)
 คอนโซล (Console)
 คอนเทนเนอร์ (Container)
 คอมพิวเตอร์ (Computer)
 คอมพลีท (Complete)
 คอมเพลน* (Complain)
 คอมเพรสเซอร์ (Compressor)
 คอมไพร์ส (Comprise)
 คอมเพล (Compel)

คอมมอน (Common)

คอมมอน โนลเลจ (Common Knowledge)

คอมมิวนิเคชั่น (Communication)

คอมเมนต์ (Comment)

คอมเมิร์ซ (Commerce)

คอร์ท (Court)

คอร์รัปชั่น (Corruption)

คอลัมนิสต์ (Columnist)

คัท (Cut)

คัมแบค (Come Back)

คัม ฟลาย วิธ* (Come Fly With)

คัมมิง (Coming)

คัมมิง ซูน (Coming Soon)

คัม เลต เบตเทอร์ แดน เนฟเวอร์ (Come Late Better Than Never)

คาวบอย (Cowboy)

คาราวาน (Caravan)

คาสีโน (Casino)

คิกแนป* (Kidnap)

คิว (Cue)

คิส แอนด์ เซย์ กู๊ดบาย (Kiss And Say Goodbye)

คีย์แมน (Keyman)

คูปอง (Coupon)

เครดิต การ์ด (Credit Card)

ควอสชั่น มาร์ค (Question Mark)

เคอร์ฟิว* (Curfew)
 เคาน์เตอร์ (Counter)
 เคลียร์ (Clear)
 แคชเชียร์ (Cashier)
 แคดดี้ (Caddie)
 แคตตาล็อก (Catalogue)
 แคตตาล็อก แฟชั่น (Catalogue Fashion)
 แคบิเน็ต* (Cabinet)
 แคปเทน (Captain)
 แคปิตอล เลตเตอร์ (Capital Letter)
 แคมป์ปิ้ง (Camping)
 แคมป์ปิ้ง ไซต์ (Camping Site)
 แคร (Car)
 แคลคูละ (Calculate)
 แคลคูลเลเตอร์* (Calculator)
 โคด (Code)
 โครเชต์ (Crochet)
 โคลส อัป (Close Up)
 ไคลแมกซ์ (Climax)
 จังก์ชัน (Junction)
 จัสท์ แมร์รี่ (Just Married)
 จิวเวลรี่* (Jewelry)
 จูเนียร์ (Junior)
 จังเกิ้ล (Jungle)
 โจ๊ก (Joke)

ชอร์ต ดริงค์ (Short Drink)
 ช็อปปิง (Shopping)
 ช็อปปิง เซ็นเตอร์ (Shopping Center)
 ช็อปปิง อาร์เคด* (shopping Arcade)
 ชัตเติล (Shuttle).
 ชัท อิน (Shut In)
 ชาริตี้ (Charity)
 ชาร์ม (Charm)
 ชาร์จ (Charge)
 ชีฟ (Chief)
 ชีฟ ออฟ สตาฟ* (Chief Of Staff)
 ชูต (Shoot)
 เช้าท์ (Shout)
 เช็กเกอร์ (Checker)
 เช็ค เอาท์ (Check Out)
 เช็คพอยท์ (Checkpoint)
 เชค แฮนด์ (Shake Hand)
 เซอร์ริฟ (Sheriff)
 เชียร์ (Cheer)
 แชมป์ แฟชั่น (Champ Fashion)
 แชมเปียนชิพ (Championship)
 แชมเปียน (Champion)
 ไชเฟอร์ (Chauffeur)
 โชว์ฟอร์ม (Show Form)

โชว์แมน (Showman)
 โชว์รูม (Showroom)
 โชว์ สเต็ป (Show Step)
 โชว์ สปีริต (Show Spirit)
 โชว์ ออฟ (Show Off)
 ไชน่า ทาว (Chinatown)
 ไชนีส (Chinese)
 ไชนีส นิวเยียร์* (Chinese Newyear)
 ซัน แอนด์ มูน (Sun and Moon)
 ซัททายร์ (Satire)
 ซัมวัน (Someone)
 ซัมซิง รวง (Something Wrong)
 ซัม เคย์ (Some Day)
 ซับไตเติ้ล (Subtitle)
 ซับโบการท์* (Sabotage)
 ซัลโว (Salvo)
 ซิการ์ (Cigar)
 ซิการ์เรต (Cigarette)
 ซิกตี้ บัส (City Bus)
 ซิกตี้ แมเนเจอร์ (City Manager)
 ซิกตี้ แคนเดิ้ล (Sixty Candle)
 ซิกแซก* (Zigzag)
 ซิท อัป (Sit Up)
 ซิลเวอร์ (Silver)

ซิลเวอร์ เกรย์ (Silver Grey)

เซอเฟซ (Surface)

เซิร์ฟ (Surf)

เซอเนม (Surname)

ซินเชียร์ (Sincere)

ซีฟู้ด มาร์เก็ต (Seafood Market)

ซีเนเตอร์ (Senator)

ซีเนียร์ (Senior)

ซีเนียร์ตี (Seniority)

ซีรีส์ (Series)

ซีเรียส (Serious)

ซีนี (Scene)

ซีล (Seal)

ซูเปอร์ มาร์เก็ต (Super Market)

ซูเปอร์ ไพรม์ มินิสเตอร์ (Super Prime Minister)

ซูเปอร์ ไวเซอร์ (Supervisor)

ซูเปอร์ ไฮเวย์ (Super Highway)

ซูม (Zoom)

ซูเวเนียร์ (Souvenir)

เซย์ กู๊ดบาย (Say Goodbye)

เซย์ โน (Say No)

เซย์ ฮัลโล (Say Hello)

เซกัณฑ์คลาส ซิตีเซ่น (Secondclass Citizen)

เซกัณฑ์ ฮันนีมูน (Second Honeymoon)

เซนเซอร์เรียล (Sensorial)
 เซนซิทีฟ (Sensitive)
 เซฟ (Save)
 เซล (Sell)
 เซลแมน (Salesman)
 เซลลูลอยด์ (Celluloid)
 เซนซัส (Census)
 ซีเมสเทอร์ (Semester)
 เซลฟ์ คอนฟิเดนส์ (Self Confidence)
 เซอร์คัส (Circus)
 เซอร์วิส (Service)
 เซอร์วิส ลิฟท์ (Service Lift)
 เซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism)
 เซอร์เรนเดอร์ (Surrender)
 เซอร์เรอว์ (Surround)
 เซอร์ไพรซ์ (Surprise)
 เซอร์เวย์ (Survey)
 เซอพาส (Surpass)
 เซอเคิล (Circle)
 แซนด์ (Sand)
 แซงชัน (Sanction)
 แซด (Sad)
 แซมเปิล (Sample)
 โซฟิสติเคท (Sophisticate)

โซ แอ็กเซเพนทีฟ (So Expensive)
 โซฟ (Soap)
 ซ็อบ (Sobbed)
 ซ็อกเคอร์ (Socker)
 โซลเจอร์ (Soldier)
 โซโล* (Solo)
 ไซส์ (Size)
 กรั้ม เมเจอร์ (Drum Major)
 กรัก (Drug)
 กรักสโตร (Drugstore)
 ดริงค์ (Drink)
 กรั้ม บอย (Dream Boy)
 กรั้ม ออฟ อะ ฟูล* (Dream of a Fool)
 ค็อกเตอร์ (Doctor)
 คอว์แมน (Doorman)
 คอว์เวย์ (Doorway)
 คาร์ค ทอล แอนด์ แฮนซั่ม (Dark Tall And Handsome)
 คานซิ่ง (Dancing)
 คานซิ่ง บ็อกซ์ (Dancing Box)
 คาริ๊ง* (Darling)
 คาว ทาว (Down Town)
 ดิสออเดอร์ (Disorder)
 ดิสเพลย์ (Display)
 ดิสแต้นซ์ (Distance)

คีแคลร์ (Declare)
 คีไซน์ (Design)
 คีไซน์เนอร์ (Designer)
 กีเพนซีฟ (Defensive)
 เกท (Date)
 เดนเจอร์ แมน (Danger Man)
 เกตตี้ โจ๊ก (Dirty Joke)
 เกอลักซ์ (Deluxe)
 เกอะ เชม (The Same)
 เกอะ เบส เบียร์* (The Best Year)
 เดลตา (Delta)
 คีไลท์ (Delight)
 โคเนชั่น (Donation)
 โคนิ่งรูม (Dining Room)
 โคนาไมท์ (Dynamite)
 ไครฟ์ (Drive)
 ไครฟ์เวอร์** (Driver)
 ไดอารี่ (Diary)
 ไคอะล็อก (Dialogue)
 ไคอะแกรม (Diagram)
 ไคมอนด์ (Diamond)
 เทคนิเชียน (Technician)
 เทนเคอะ (Tender)
 เต็นท์* (Tent)

ทรัสต์ (Trust)
 ทรึค (Trick)
 ทรานฟอร์มเมอร์ (Transformer)
 ทเวนตี้วัน (Twenty - one)
 ท็อปซีเคร็ท (Top Secret)
 ท็อปเทน (Top Ten)
 ท็อปฮิต* (Top Hit)
 ทอมบอย (Tomboy)
 ทัวร์ (Tour)
 ทัวร์ กรุ๊ป (Tour Group)
 ทัวร์ิสต์ ไกด์ (Tourist Guide)
 ทัวร์นาเมนต์ (Tournament)
 เทนชิพ (Township)
 ทาร์เก็ต* (Target)
 ทาวเวอร์ (Tower)
 ทาว เฮาส์ (Town House)
 ทัชชู (Tissue)
 ทิป (Tip)
 ทีน เอจ (Teen - Age)
 ทีม (Team)
 ทีมเวิร์ค* (Teamwork)
 ทู เดย์ (To - Day)
 ทูมอร์โรว์ (Tomorrow)
 เทค (Take)

เทคแคร์ (Take Care)

เทคโนโลยี (Technology)

เทรดมาร์ค (TradeMark)

*
เทรน (Train)

เทรนเนอร์ (Trainer)

เทสต์ (Test)

เทอเรส (Terrace)

แท็กซี่ (Taxi)

เทรซ (Trace)

แท๊งกิว เซอร์ (Thank You Sir)

แท๊งกิว ปาร์ตี้ * (Thank You Party)

โตน (Tone)

ทอร์นาโด (Tornado)

โทแพซ (Topaz)

ท็อพพิค (Topic)

น็อค (Knock)

น็อค คาว (Knock Down)

*
น็อค เอาท์ (Knock Out)

นอนสตอป (Nonstop)

นอนเซ็นส์ (Nonsense)

นูเกิล (Noodle)

นิคเนม (Nick - Name)

นิวส์บอย (Newsboy)

นิว อีทติ้ง เอ็กซีเรียนซ์ (New eating Experience)

เนชั่นแนล สเตเดียม * (National Stadium)

โน (No)

โนติส (notice)

โนเนม (No Name)

โนคอมเม้นท์ (No Comment)

โน บอรัค เปย์ แท็กซ (Nobody Pay Tax)

โนเบิล (Noble)

โน สโมกกิง * (No Smoking)

ไนท์ (Night)

ไนท์ คลับ (Night Club)

ไนซ์ (Nice)

บอดี้ การ์ด (Body Guard)

บอร์น ฟรี (Born Free)

บอย (Boy)

บอยคอตต์ * (Boycott)

บอร์เดอร์ พาสต์ (Border Past)

บัฟฟาโล (Buffalo)

บัส แทรม (Bus Tram)

บัส เทลเลอร์ (Bus Trailer)

บัส เลน (Bus Lane)

บัส สต๊อป (Bus Stop)

บัส โฮสเทส * (Bus Hostess)

บาร์เทนเดอร์ (Bartender)

บลัฟ (Bluff)

บรัช ออน (Blush On)
 บิ๊ก (Big)
 บิล (Bill)
 บิวตี้ฟูล เกิร์ล (Beautiful Girl)
 บิลท์ อิน* (Built In)
 บิสเนส บิลด์อิง (Business Building)
 บิวโร (Bureau)
 เบอเดน (Burden)
 บุคกิง (Booking)
 บูธ (Booth)
 บูลฟรอก (Bull-Frog)
 บุลเลติน* (Bulletin)
 เบเกอรี่ (Bakery)
 เบจ (Beige)
 เบรค (Break)
 เบลม (Blame)
 เบล (Bell)
 เบสท์เพลเยอร์ (Best player)
 เบสท์เซลเลอร์* (Best Seller)
 เบสท์บ็อกเซอร์ (Best Boxer)
 เบลอร์ (Blur)
 บอร์ด (Board)
 โบสต์ (Beast)
 โบท (Boat)

บ๊อบ (Bob)

เบสเมนต์* (Basement)

เบอร์ธเดย์ (Birthday)

เบิร์ดเคน (Birdcage)

บิชคิท (Biscuit)

บิทเทอร์ (Bitter)

แบ็คกราวนด์ (Background)

แบ็ค (Back)

แบร์ฟุต* (Barefooted)

แบร์เฮด (Barehead)

บาร์เกน (Bargain)

แบล็คเบลย์ (Blackmail)

แบล็ค คอฟฟี่ (Black Coffee)

แบ็คเอาท์ (Blackout)

แบลงเก็ต (Blanket)

แบงเค็ท* (Banguet)

โบรคเกน โฮม (Broken Home)

โบรคเกอร์ (Broker)

ไบเซ็กชวล (Bisexual)

ไบออกกราฟี (Biography)

ปาร์คกิ้ง ล็อต (Parking Lot)

โปรโมท (Promote)

โปรเจ็ค* (Project)

ไพรเวซี (Privacy)

พ็อกเก็ต บุก (Pocket Book)
 พ็อกเก็ต มั่น (Pocket Money)
 พ็อทเทรท (Portrait)
 พรอมิสซิง ไรท์เตอร์ (Promising Writer)
 พาเหรด (Parade)
 พาร์ทเนอร์ชิพ* (Partnership)
 พาเลียเมนต์ (Parliament)
 พาส (Pass)
 พาสปอร์ต (Passport)
 พาเลซ (Palace)
 แพร์ (Pair)
 เพล (Pale)
 พรินเทนด์* (Pretend)
 แพ็ค (Pack)
 แพทเทิร์น (Pattern)
 แพคเกจ (Package)
 แพนทรี (Pantry)
 พับลิค ไฟแนนซ์ (Public Finance)
 พับลิค สกูล (Public School)
 เพรส คอนเฟอเรนซ์* (Press Conference)
 เพรส บุก (Press Book)
 เพรส เซ็นเตอร์ (Press Center)
 เพรส แทงกิว ปาร์ตี้ (Press Thank You Party)
 เพรสซิเดนท์ (President)

เพนทิง (Painting)

เพนท์ (Paint)

เพลย์บอย* (Playboy)

เพอร์ฟุ่ม (Perfume)

เพอร์ฟอร์ม (Perform)

พีเรียค (Period)

เพอร์แมนนท์ (Permanent)

เพอร์มิชชั่น (Permission)

เพอร์เพทวล (Perpetual)

ไพลอต* (Pilot)

พิลลาร์ (Pillar)

พิลโลว์ (Pillow)

ไพรเวท (Private)

ไพรเวท คอลเลคชั่นส์ (Private Collection)

พังก์ (Pink)

พินเทล (Pintail)

ไพโอเนียร์* (Pioneer)

ฟรี (Free)

ฟรีสไตล์ (Free Style)

ฟลอร์ (Floor)

ฟอร์จูน (Fortune)

ฟอร์จูน เทลเลอร์ (Fortune Teller)

ฟอร์โวลู (Follow To)

ฟอร์ ยู* (For You)

ฟीलลิ่ง (Feeling)
 ฟลูค (Fluke)
 เฟรม (Frame)
 เฟลโลว์ชิพ (Fellowship)
 เฟวอไรท์ (Favourite)
 เฟรนด์ลี่ แมทช์ (Friendly Match)
 เฟรนด์ชิพ* (Friendship)
 เฟิร์ต (Flirt)
 เฟิร์ส แฮนด์ (First Hand)
 ฟาร์ม (Farm)
 ฟาเธอร์ โนว్ เบสท์ (Father Know Best)
 ฟิฟตี้ (Fifty)
 ฟิวรี่ (Fury)
 เฟอร์นิเจอร์* (Furniture)
 แฟร์ (Fair)
 แฟร์เพลย์ (Fair Play)
 แฟลต (Flat)
 ฟลัด (Flood)
 ฟลอร์ (Floor)
 โฟน (Phone)
 โฟล์ค ซอง* (Folk Song)
 ไฟท์ติง อินสตรัคเตอร์ (Fighting Instructor)
 มอร์นิง วอล์ค (Morning Walk)
 มอร์นิง ที (Morning Tea)

มอร์นิง ค็อฟฟี่ (Morning Coffee)
 มอร์ เซลฟิช (More Selfish)
 มอร์ ครูเอล (More Cruel)
 มอร์ คันนิง *(More Cunning)
 ม็อตโต (Motto)
 มาสเตอร์ पीซ (Master Piece)
 มาเธอร์ (Mother)
 มาดาม (Madam)
 มาตาดอร์ (Matador)
 มัันนี่ (Money)
 มาราธอน* (Marathon)
 มิชชันนารี (Missionary)
 มิดไนท์ (Midnight)
 มินิสเตอร์ (Minister)
 มินิมั ชาร์จ (Minimum Charge)
 มิลเลียน สตาร์ (Million Star)
 มิลเลียนแนร์ (Millionaire)
 มิเตอร์ *(Meter)
 แมสเซนเจอร์ (Messenger)
 มีท เดอะ เพรส (Meet the Press)
 มีท อะเกน (Meet Again)
 มู้ดดี (Moody)
 เมนู (Menu)
 เมค อิน (Made in)

เมค มัันนี่* (Make Money)
 เมค อัพ (Make Up)
 เมค เลิฟว (Make Love)
 เมนชัน (Mention)
 เมอแชนท์ (Merchant)
 เมอคิวรี่ (Mercury)
 เมอรั (Merry)
 เมอรั คริสต์มาสส์ (Merry Christmas)
 แมกกาซีน (Magazine)
 แมนช็อป (Manshop)
 แมนชัน เฮ้าส์ (Mansion House)
 แมทช์ (Match)
 โมเดิร์น ค้านซ์ (Modern Dance)
 ยูนิเวอร์ซิตี (University)
 เชนเทิลแมน* (Gentleman)
 ยัง (Young)
 รันนิง วอเตอร์ (Running Water)
 รันนิง นัมเบอร์ (Running Number)
 รัน (Run)
 รัช ฮาวร์ (Rush Hour)
 รีพีท (Repeat)
 รีเซพชัน* (Reception)
 รีไซท์ (Recite)
 รีไวด์ (Revise)

รีเอกซาม (Re-Examed)
 รีไรท์ (Re-Write)
 รีเทิร์น (Return)
 รีพอร์ตเตอร์ (Reporter)
 รีไทร์* (Retire)
 รีแพร์ (Repair)
 รีฟันด์ (Refund)
 รีลัคแตนท์ (Reluctant)
 รีเพลย์ (Replay)
 รีเทค (Retake)
 รีลีส (Release)
 รีเนมเบอร์แรนซ์* (Rememberance)
 รอยัล เวดดิ้ง (Royal Wedding)
 รอยัล อะคาเดมี (Royal Academy)
 ราว (Row)
 รีบิสมติค (Realistic)
 แรร์ (Rare)
 รูมเมต (Roommate)
 รูท* (Route)
 เรคคอร์ด (Record)
 เรด เทป (Red Tape)
 เรสซิเดนท์ แมเนเจอร์ (Resident Manager)
 รีเฟอเรนดัม (Referendum)
 เรดการ์ด (Red Guard)

เรลเวย์ สเตชัน (Railway Station)

เรสทัวรองท์* (Restaurant)

ไรท์เตอร์ (Writer)

ล็อก (Lock)

ลองวีคเอนด์ (Long Week end)

ลองเพลย์ (Long Play)

ลอร์ด แมเยอร์ (Lord Mayor)

ลองไลฟ์ เอ็ดดูเคชัน (Long life education)

ล็อบบี้* (Lobby)

ลักกี้ อิน เกม (Lucky In Game)

ลักกี้ อิน เลิฟ (Lucky in Love)

ลักกี้ นัมเบอร์ (Lucky Number)

ลักซัวรี่ (Luxury)

ลักกี้ กอฟเวอร์เนเมนต์ (Lucky Government)

ลูนาร์ (Lunar)

ลาสต์ เดย์* (Last Day)

ลิตเติล (Little)

ลิตเติล บิก แมน (Little Big Man)

ลีดเดอร์ (Leader)

ลิฟ (Live)

ลุค ดาวน์ (Look Down)

ลูป (Loop)

เลดี้* (Lady)

เลตเตอร์ ฟรอม ไทยแลนด์ (Letter From Thailand)

เลน (Lane)

เลเบล (Label)

เลเบอร์ (Labor)

เลเบอร์ เดย์ (Labor Day)

เลิฟ ซีน (Love Scene)

เลิฟ สตอรี* (Love Story)

เลิฟ แอฟแฟร์ (Love Affair)

แลนด์ ออฟ สไมล์ (Land Of Smile)

แลป (Lab)

เลาค์ สปีคเกอร์ (Loud Speaker)

โลนลี่ (Lonely)

โลเกชั่น (Location)

โลชั่น*(Lotion)

ไลออน (Lion)

ไลน์ แมน (Line Man)

ไลท์ มิวสิค (Light Music)

ไลท์นิง (Lightning)

แลงเควจ (Language)

วอเตอร์ โปรฟ (Water Proof)

วอรี* (Worry)

วอล์ค เอาท์ (Walk Out)

วอร์ม (Warm)

วอร์ม อัป (Warm-Up)

วอร์มเมอร์ (Warmer)

วัน ไนท์ (One Night)
 วัน มอร์ (One More)
 วัน เวย์* (One Way)
 วาร์ไรตี้ โชว์ (Variety Show)
 วิกตอรี มอนูเมนต์ (Victory Monument)
 วินโดว์ ชอปปีง (Window Shopping)
 อินโดว์ ดิสเพลย์ (Window Display)
 วิน (Win)
 วีดิโอ (Video)
 วิว* (View)
 วินเทอร์ (Winter)
 เวนดิง มาร์ชีน (Vending Machine)
 เวย์ (Way)
 เวลคัม (Welcome)
 เวย์ มัซ (Very Much)
 เวล ดัน (Well-Done)
 เวล โนน* (Well Known)
 แวกซ์ (Wax)
 โวต (Vote)
 ไวเบรเตอร์ (Vibrator)
 วิกเอนด์ (Weekend)
 เวลคัมทู (Welcome To)
 เวลเวท (Velvet)
 เวิลด์ แบงก์* (World Bank)

เวิลด์ แฟร์ (World Fair)
 เวิร์ม (Worm)
 สโคน (Scone)
 สโคป (Scope)
 สกอต วิสกี้ (Skot Whiskey)
 สกอร์ (Score)
 สกอร์บอร์ด* (Score Board)
 สกู๊ป (Scoop)
 สกูล ออฟ เพนทิง (School Of Painting)
 สเก็ตช์ (Sketch)
 สคริปต์ (Script)
 สแครช (Scratch)
 สแกน (Scan)
 สแควร์ (Square)
 สตูด (Stud)
 สตอป แอคชั่น (Stop Action)
 สตอรี (Story)
 สตอรีบอร์ด (Story Board)
 สตันท์แมน (Stuntman)
 สตาฟ บอย (Staff Boy)
 สตาฟ* (Staff)
 สตาร์ท (Start)
 สตาร์ทเตอร์ (Starter)
 สติกเกอร์ (Sticker)

สเตอริโอ (Stereo)
 สแตนด อิน (Stand In)
 สแตนดาร์ด ไซส์ (Standard Size)
 สแตนดาร์ด* (Standard)
 สไตรค (Strike)
 สไตล (Style)
 สปริง (Spring)
 สปลิต (Split)
 สปอร์ตไลท์ (Spotlight)
 สปอร์ตเชิ้ต (Sport Shirt)
 สปอนเซอร์* (Sponsor)
 สแปร์ (Spare)
 สเปเชียล เอฟเฟกต์ (Special Affect)
 สเปเชียล ฟอซ (Special Force)
 สแน็ป (Snap)
 สตริง (String)
 สปีค (Speak)
 สติก (Stick)
 สปีค อิงลิช* (Speak English)
 สมาร์ท (Smart)
 สล็อต แมชีน (Slot Machine)
 สลีฟ อะโลน (Sleep Alone)
 สโลแกน (Slogan)
 สโลว์ ดาวน์ (Slow Down)
 สโลว์ มูชัน (Slow Motion)

สเลนเดอร์ (slender)
 สวิง (swing)
 สวீท พี (Sweet pea)
 สตัฟ (Stuff)
 สทิวพิด (Stupid)
 สเต็ป (Step)
 สตาร์รี่ (Starry)
 ออฟ (Off)
 ออฟชั่น (Option)
 ออฟไซด์ (Off Side)
 ออฟฟิศ บอย (Office Boy)
 ออฟฟิศ (Office)
 ออฟเฟนซีฟ (Offensive)
 ออร์เคอร์ (Order)
 ออร์แกน (Organ)
 อพาร์ตเมนต์ (Apartment)
 อเมเจอร์ (Amateur)
 อเรนจ์ (Arrange)
 ฮอนเนอร์ (Honour)
 อเมเจอร์ บอย (Amateur Boy)
 อเวนเจอร์ (Avenger)
 แอดเวนเจอร์ (Adventure)
 อะเวนิว (Avenue)

อัลติเมตัม (Ultimatum)
 อังเคิล (Uncle)
 อันปืลิฟวะเปิ้ล* (Unbelievable)
 อาร์ท ไคเรคเตอร์ (Art Director)
 อิงลิช (English)
 อินไซด์ (Inside)
 อินคอร์ สเตเดียม (Indoor Stadium)
 เอ็นเทอร์เทนเมนต์ (Entertainment)
 แอร์ (Air)
 อินเตอร์เนชันแนล* (International)
 อินทะเรีย ดีไซน์ (Interior Design)
 อินทะเรีย เด็คคอเรท (Interior Decorate)
 อินเทลเลกชวล วิลเลจ (Intellectual Village)
 อินโทรดัคชั่น (Introduction)
 อินวิเตชั่น (Invitation)
 อินวิสิเบิล เทรด (Invisible Trade)
 อินสแตนซ์ เซอร์วิส* (Instance Service)
 อิมจินเนชั่น (Imagination)
 อิมพอร์ต (Import)
 อีเลคโทรนิค (Electronic)
 อีเลคชั่น (Election)
 อีเดียท (Idiot)
 อีซี่ (Easy)
 อิมพีชเมนต์* (Impeachment)

เอกแซม (Exam)

ไอ วิล รีเทิร์น (I Will Return)

ไอเดีย (Idea)

โอด์ แฟชั่น (Old Fashion)

โอเวอร์พาส (Overpass)

โอเวอร์ โหลด (Over-Load)

เอกซ์เรย์* (X-Rays)

เอกซ์คลูซีฟ (Exclusive)

เอกซ์คลูซีฟ ไดเรกเตอร์ (Exclusive Director)

เอกซ์เซอร์ไซส์ (Exercise)

เอกซ์พอร์ต (Export)

เอกซ์พอร์ต การันตี (Export Guarantee)

เอมเพอเรอ (Emperor)

เอกซ์เปิร์ต* (Expert)

เอกซ์เพรส (Express)

เอกซ์เพรส มอร์นิง (Express Morning)

เอ็นจอย (Enjoy)

เอ็นทรานซ์ (Entrance)

เอนเตอร์เทน (Entertain)

เอนเตอร์เทนเนอร์ (Entertainer)

เอ็นจิเนียร์* (Engineer)

เอฟเฟ็ค (Effect)^๐

เอฟเวอรีวัน จอย อิน (Everyone Join In)

เอสคอร์ต (Escort)

เอาท์ ดอร์ (Out Door)
 อินดัสตรี (Industry)
 แอคติ้ง มินิสเตอร์ (Acting Minister)
 แอดเดรส* (Address)
 แอควานซ์ คอนเวอร์เซชัน (Advance Conversation)
 แอนตี้ (Anti)
 แอนติค (Antique)
 แอนตี้ ฟอรั่ม (Anti Form)
 แอปพลาย (Apply)
 แอร์พอร์ต (Airport)
 แอปปีส* (Appease)
 แอร์เมล (Air Mail)
 แอร์ โฮสเทส (Air Hostess)
 แอสปารากัส (Asparagus)
 โอเปอเรเตอร์ (Operator)
 โอเพ่น (Open)
 โอเพ่น เมาท์ (Open Mouth)
 โอเพ่น เมาท์ ดิพลอแมซี* (Open Mouth Diplomacy)
 ฮอบบี้ (Hobby)
 ฮอลิเดย์ (Holiday)
 ฮันนีมูน (Honeymoon)
 ฮาร์ต วอร์มมิง (Heart Warming)
 ฮาร์ป (Harp)
 ฮิต (Hit)

แฮง โอเวอร์* (Hang Over)

แฮนดิแคป (Handicap)

โฮเทล (Hotel)

โฮมซิก (Homesick)

โฮม เซกคัน โฮม (Home Second Home)

โฮสเทส (Hostess)

ไฮคลาส (High Class)

ไฮท์ โซไซเอตี้* (High Society)

ไฮเวย์ (Highway)

ภาคผนวก ข.

1. เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล
2. ตารางวิเคราะห์แบบทดสอบความเข้าใจเกี่ยวกับคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

17 ตุลาคม 2521

เรียน ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ทุกท่าน

ดิฉันกำลังทำปริญญานิพนธ์เรื่อง "ความเข้าใจและความคิดเห็นของผู้อ่านหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ" ซึ่งต้องใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้อ่านหนังสือพิมพ์ที่ประกอบอาชีพต่าง ๆ กัน ท่านเป็นผู้หนึ่งที่ได้รับเลือกให้เป็นตัวแทนของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ ขอท่านโปรดทำแบบทดสอบตามความสามารถของท่าน และตอบแบบสอบถามตามความคิดเห็นของท่านอย่างแท้จริง ผู้วิจัยจะรักษาข้อความที่ท่านตอบในแบบสอบถามนี้ไว้เป็นความลับ และจะนำคำตอบของท่านไปใช้ในการวิจัยเท่านั้น

ดิฉันหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านคงให้ความกรุณาและขอขอบพระคุณที่ท่านได้สละเวลาอันมีค่าตอบแบบสอบถามนี้เป็นอย่างดี

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(นางนิภา ครามวงษ์)

คำชี้แจง แบบทดสอบและแบบสอบถามทั้งหมดมี 3 ตอน

- ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ตอบแบบทดสอบและแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 แบบทดสอบความเข้าใจเกี่ยวกับคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในหนังสือพิมพ์
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นต่อการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในหนังสือพิมพ์

ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ตอบแบบทดสอบและแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง โดยไม่ต้องเขียนชื่อและนามสกุล

1. อาชีพ
2. การศึกษาชั้นสูงสุด
-

ทั้งข้อ 1 ถึงข้อ 40 คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ขีดเส้นใต้ มีความหมายตรงกับข้อใด

1. ในกาแล็กซีของเรานั้น กล่าวได้ว่าเป็นส่วน 1 แห่ง "มหันจักรวาล"
 - ก. หมูคาว
 - ข. ทองฟ้า
 - ค. กวางจันทร์
 - ง. หมูคาราภาพยนตร์
2. เมื่อวันก่อน แม่ค้ากล้วยแขกมาคอมเพลนกับผมว่า การปิดหนังสือพิมพ์บ่อย ๆ ทำให้ขาดลูกค้าไปสักกล้วยแขก
 - ก. บน
 - ข. อวยพร
 - ค. ขอบคุณ
 - ง. ร้องไห้
3. คุณช่วยคอมเมนต์ บทความนี้หน่อย
 - ก. คุณแล
 - ข. สังเกต
 - ค. วิจารณ์
 - ง. ยกย่อง
4. เราร้องทุกข์ว่าไม่ชอบ "แคปชั่น" ชุดนี้เลย
 - ก. นักการ
 - ข. คณะรัฐมนตรี
 - ค. ผู้อำนวยการ
 - ง. คณะกรรมการ

5. เรารับเอา แคลคูลัส เข้ามามี

- ก. เครื่องยนต์
- ข. เครื่องพิมพ์ดีด
- ค. เครื่องคำนวณ
- ง. เครื่องโทรศัพท์

6. เราชื่นชม กับเขา แต่เขาไม่ชื่นชมกับเรา

- ก. รักชอบ
- ข. จริงใจ
- ค. ทำงาน
- ง. เอาใจใส่

7. ประเทศไทยตอนนี้ มันเขินอาย เหลือกำลัง พุดจาพิกพูณิดเดียวเดียวได้ลุยกันเท่านั้น

- ก. ใจแข็ง
- ข. ว่องไว
- ค. ใจโลเล
- ง. มีความรู้สึก

8. ดิไซเนอร์ หนุ่มแห่ง "สรณา"

- ก. นักกีฬา
- ข. นักเต้นรำ
- ค. นักออกแบบ
- ง. นักสังคมสงเคราะห์

9. คูเหมือนปีสองปีนี่คือ เดอะเบสท์เยียร์ ของหนังไทยโดยแท้

- ก. ปีที่ดีที่สุด
- ข. ปีแห่งโชคกลาง
- ค. ปีแห่งการโฆษณา
- ง. ปีแห่งการไต่เงินล้าน

10. ไครฟ์เวอร์ หายไปไหนมา 2 วัน

- ก. บอย
- ข. ข้างฟิต
- ค. คนขับรถ
- ง. ข้างทาสี

11. จอครดเอาเตนหลงมากางนอนกันตามภูเขา

- ก. เตียงผ้าใบ
- ข. ผ้าพลาสติก
- ค. ผ้าหมทหาร
- ง. กระโจมผ้าใบ

12. ปลานิลกำลังเป็นปลาที่อุปธิ

- ก. ที่ชอบกินกัน
- ข. ที่โชนอกันว่าดี
- ค. ที่นิยมกันสุดยอด
- ง. ที่โชนอกันว่าอวย

13. เปี้ยก โปสเตอร์ทองเรียกเอามาเทรนใหม่

- ก. ฝึกหัด
- ข. แสดง
- ค. ทองบท
- ง. ทำท่าทาง

14. วันที่ชานินทร์ กรัยวิเชียร จัดแท่งกีวปาร์ตี้ ผู้ที่ให้ความร่วมมือ

- ก. งานวันเกิด
- ข. งานเลี้ยงขอบคุณ
- ค. งานเลี้ยงต้อนรับ
- ง. งานเลี้ยงหาเสียง

15. บั๊สโฮสเทล สาย 65-68 หลังสวน-กรุงเทพฯ

- ก. เจ้าของรถทัวร์
- ข. เจ้าภาพนำเที่ยว
- ค. พนักงานต้อนรับบนรถ
- ง. พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน

16. ถ้าคุณสนใจจะทำตุ้มแบบที่เขาเรียกว่า "ปี่ลหั่น" สักตุ้ม

- ก. ตุ้มเทพ
- ข. ตุ้มกนกนัง
- ค. ตุ้มสมของโบราณ
- ง. ตุ้มไขว้ของสวयงาม

17. เขาเป็นเพลย์บอยนักห่มมือเก่า

- ก. ลูกชาย
- ข. หม่อมเห่าไฟ
- ค. ราชาโรงหนัง
- ง. หม่อมเจ้าสำราญ

18. ท่านเป็นไฟลื้ออยู่แถวที่มีแถบ 4 สีตรงปลายแขน

- ก. นักบิน
- ข. นักแข่งเรือ
- ค. ลูกเสือชาวบ้าน
- ง. ลูกเสืออักษิณศักดิ์

19. เมื่อเป็นคนเก่าอยู่มานานเช่นนี้ เขาต้องถือว่าเป็น "ไฟโอเนียร์" แล้ว

- ก. ผู้นำนํ้า
- ข. ผู้ใกล้ชิด
- ค. ผู้โฆษณา
- ง. ผู้ทำมาหากิน

20. เตาแก๊สที่คุณซื้อไว้ อาจจะเป็นเฟอริไนเจอร์ระดับครัวเท่านั้น
- ก. ของใช้
 - ข. ของเล่น
 - ค. เครื่องฉายคราม
 - ง. เครื่องตกแต่งบ้าน
21. สำนวน อักษรนิตย์ นักวิ่งมาราธอนเขต 9
- ก. วิ่งทน
 - ข. วิ่งแข่ง
 - ค. ชนะเลิศ
 - ง. รองชนะเลิศ
22. ไม้เท้าซี่คิคมิเตอร์โดยสารขึ้นมา
- ก. ราคา
 - ข. เครื่องวัด
 - ค. เครื่องคำนวณ
 - ง. สมอทองคำเงิน
23. เมอริ คริสมาศกรับ ขอให้สนุกส...กันเต็มที่
- ก. สุขสันต์วันตรุษฝรั่ง
 - ข. สนุกสนานในวันปีใหม่
 - ค. ของขวัญสำหรับวันตรุษฝรั่ง
 - ง. บัตรอวยพรในเทศกาลตรุษฝรั่ง
24. ผมทำงานเพื่อชาติอย่างแท้จริง ยังมีคนไปสวดผมว่า ผม "เมคมันนี่"
- ก. หาชื่อเสียง
 - ข. ทำงานเอาหน้า
 - ค. ทำงานเพื่อเงิน
 - ง. หาเสียงในการเลือกตั้ง

25. มีเียน เคิลแมน ผู้มีมโนที่สุดคนหนึ่ง

- ก. รัฐบุรุษ
- ข. สุภาพบุรุษ
- ค. ขาวนาผู้ดี
- ง. คนรับใช้ผู้ชาย

26. นอเลาะ แถววงส์ ก้าวขึ้นโชคชัยกลับ ท่าหน้าที่รีเวชั่น

- ก. พนักงานพิมพ์ดีด
- ข. พนักงานต้อนรับ
- ค. พนักงานเสริมสวย
- ง. พนักงานเสิร์ฟอาหาร

27. โปรคบย่าดิมวาถาหานพลาคอกที่ ก็รีไทร์ทันที

- ก. แพ
- ข. ถูกใส่ความ
- ค. ถูกประจาน
- ง. ถูกฉกฉวยออก

28. รุช ทางแปชิกิก ที่บริษทแอร์สยาmเคyไคลิทิชิยู จนบัคนี้เลนทางนั้นรัฐบาธองกง
และอเมริกาก็ยังไม่ยอมใ้ใ้ครเคน

- ก. เส้นทาง
- ข. สายการบิน
- ค. บริษัทนำเที่ยว
- ง. บริษัทขายตั๋วเครื่องบิน

29. ที่สนามสามพราน ลาสต์เคย์สำหรบ "อเมเจอร์ เลค์ แมเบียนชิฟ"

- ก. วันแรก
- ข. วันต้อนรับ
- ค. วันสุดท้าย
- ง. การเดินพาเหรด

30. อารคิ และปองเกียรตินิกรายการ "เลิฟ สตอรี่"

- ก. เรื่องรัก
- ข. นิทานนานาชาติ
- ค. นิทานสำหรับเด็ก
- ง. จัดหมายแสดงความรัก

31. เคี้ยวไก่โตนนโน้นถนนนู่น รถวิ่งวันเวย์

- ก. แบบสองทาง
- ข. แบบทางเดียว
- ค. บนสะพานลอย
- ง. แบบใช้สัญญาณไฟ

32. เขาชี้ให้ไปดูวิวด้านทะเล

- ก. ลูกคลื่น
- ข. ทิวเขา
- ค. ทิวทัศน์
- ง. ชายหาด

33. ของขวัญอีกชิ้นที่พลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ ได้รับบริการจาก เวิร์ลด์แบงก์ คืองบประมาณก้อนใหญ่

- ก. ทั่วโลก
- ข. ธนาคารโลก
- ค. องค์การ ส.ป.อ.
- ง. องค์การอนามัยโลก

34. พ.ท. อนุ สมานทรัพย์ปากบอกสิบปี อิงลิช ไม่ค่อยถนัด แต่พอปะหน้าฝรั่งชักกันนิ้ว

- ก. พูดแทนโฆษณา
- ข. ประชาสัมพันธ์
- ค. ทอยมวยสากล
- ง. พูดภาษาอังกฤษ

35. ชาวที่^๑ว่าเขาทะเลาะกัน นับเป็นเรื่องอันป็นีล^๒ฟเวเบ็ด^๓
- น่าเห็นใจ
 - เชื่อถือได้
 - ไม่น่าเชื่อ
 - น่าครีพิท^๔อย่างยิ่ง
36. เรื่องระคับ^๑ อินเตอร์เนชันแนล^๒ อาย^๓ประมาณว่าจะหวานหมู^๔เสมอไป
- ทวีป
 - ชาติ
 - รัฐบาล
 - ตำรวจสากล
37. ข้างเสริมสวยทุกคนจะต้องได้รับการเอกซเรย์^๑ร่างกายก่อนเขาทำงาน
- ตรวจสอบสุขภาพ
 - ตกแต่งหน้าตา
 - ตรวจสอบหน้าตา
 - ถ่ายภาพอวัยวะภายใน
38. ผมไม่รู้หรอกนะ ต้องให้เอกซเปิร์ต^๑ เขาบอก ในฐานะผมก็ได้แต่ขอให้การระวัง^๒ ตรวจตราที่แอร์พอร์ท^๓เพิ่มมากขึ้น
- พยาน
 - นักศึกษา
 - ผู้ว่าการ
 - ผู้เชี่ยวชาญ
39. ไม่^๑ต้องไปที่โรงพิมพ์^๒หรอกครับ บอกแอ็คเคร^๓สมา^๔ก็แล้วกัน
- ตำบลที่อยู่
 - เลขสมาชิก
 - เลขประจำตัว
 - หมายเลขโทรศัพท์

40. เรื่องราวของบุคคลในระดับ ไฮท์ โซไซเอตี้

- ด. หัวสูง
- ข. สังคมชั้นสูง
- ค. สังคมชั้นกลาง
- ง. นิยมความหรูหรา

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นต่อการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในหนังสือพิมพ์

คำแนะนำ จากการตอบแบบทดสอบที่ท่านทำไปแล้วทั้งหมด จะเห็นว่าหนังสือพิมพ์นิยมใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษแทนคำไทยกันมาก ยกตัวอย่างเช่น "อังกฤษต้องใช้เวลาปลูกฝัง 'ปอลิติกัล คัลเจอร์' ตั้ง 300 ปี" นั้น ในประโยคนี้นักจะไม่ใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ แต่ใช้คำไทยว่า วัฒนธรรม ทางการเมือง แทน ท่านเห็นด้วยหรือไม่ โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องความเห็นพร้อมด้วยเหตุผลข้อ ก. ข. ค. หรือ ง. เพียงข้อเดียว เท่านั้น อนึ่งขอเรียนให้ท่านทราบว่า คำตอบของท่านในหน้านี้ไม่มีผิดหรือถูก เป็นเรื่องของความคิดเห็น ซึ่งแต่ละท่านจะเลือกตอบได้อย่างเสรี ในกรณีที่เหตุผลของท่านไม่ตรงกับเหตุผลในข้อ ก. ถึงข้อ ค. โปรดแสดงเหตุผลส่วนตัวของท่านลงในช่องว่าง ข้อ ง. อย่าลืมว่าท่านจะต้องเลือกว่า เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย พร้อมด้วยเหตุผล เพียงข้อเดียว เท่านั้น

คำตอบ

ความเห็น เห็นด้วย..... ไม่เห็นด้วย

เหตุผล

ก.	โก๊ตที่ใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ	ก.	การใช้คำไทยจะเหมาะสมกว่า
ข.	ทำให้ภาษาไทยของเราก้าวหน้า.....	ข.	การใช้คำภาษาอังกฤษเลยจะเหมาะสมกว่า
ค.	อ่านแล้วไพเราะดีกว่าใช้คำไทย	ค.	ถ้าจะใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ ควรมีคำไทยอธิบายประกอบด้วย
ง.	อื่น ๆ	ง.	อื่น ๆ

ตาราง 10 แสดงค่า P_H, P_L ความยากง่าย (p) และอำนาจจำแนก (r)
 ที่ได้จากกรวิเคราะห์แบบทดสอบความเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์
 ภาษาอังกฤษ

ข้อ ข้อ	P_L	P_H	p	r	ข้อ ข้อ	P_L	P_H	p	r
1	.46	.91	.71	.52	15	.14	.91	.54	.75
2	.32	.86	.60	.56	16	.09	.55	.30	.53
3	.36	.73	.55	.38	17	.32	.95	.68	.69
4	.50	.77	.64	.29	18	.32	.86	.60	.56
5	.32	.86	.60	.56	19	.36	.86	.63	.52
6	.23	.82	.53	.58	20	.27	.86	.58	.59
7	.09	.50	.27	.50	21	.09	.95	.54	.82
8	.27	.91	.62	.65	22	.27	.81	.55	.54
9	.36	.82	.60	.48	23	.23	.86	.56	.63
10	.32	.82	.58	.51	24	.14	.68	.40	.56
11	.36	.95	.70	.66	25	.41	.86	.65	.49
12	.27	.91	.62	.65	26	.09	.68	.36	.62
13	.27	.87	.59	.61	27	.27	.77	.52	.50
14	.23	.95	.63	.74	28	.09	.68	.36	.62

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อ ข้อ	P_L	P_H	p	r	ข้อ ข้อ	P_L	P_H	p	r
29	.18	.86	.53	.67	35	.18	.64	.40	.48
30	.09	.82	.44	.72	36	.41	.95	.72	.63
31	.14	.91	.54	.75	37	.18	.86	.53	.67
32	.41	.95	.72	.63	38	.45	.91	.70	.53
33	.36	.95	.70	.66	39	.04	.82	.39	.78
34	.32	.95	.68	.69	40	.32	.91	.64	.62

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบโดยวิธี Kuder-Richardson

$$r_{tt} = 0.94$$

ภาคผนวก ค.

รายละเอียดเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ต่อการใช้
คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ

ตาราง 11 แสดงความคิดเห็นเชิงนิมิต (Positive) ของผู้อ่านหนังสือพิมพ์
ต่อการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ จำแนกตามจำนวนความถี่
การยืม และเหตุผลประกอบ

ความคิดเห็น	จำนวน ความถี่	การยืม %	เหตุผลประกอบ			
			ข้อ ก. ใช้ คำทับศัพท์ ภาษาอังกฤษ	ข้อ ข. ทำให้ภาษา ไทยของ เรากว้างขวาง	ข้อ ค. อ่านแล้ว ไพเราะ ดีกว่าใช้ คำไทย	ข้อ ง. อื่น ๆ (ผู้อ่านแสดงเหตุผลส่วนตัว ประกอบ)
เห็นด้วย	92	29.393	11	39	16	26 เหตุผลส่วนตัวของผู้อ่านสรุปเป็น ข้อใหญ่ ดังนี้ 1. การใช้คำไทยข้อความ จะไม่กระตือรือร้นและสื่อความหมาย ได้เท่ากับใช้คำทับศัพท์ 2. ควรใช้คำทับศัพท์เฉพาะ คำศัพท์ทางวิชาการ 3. ยังไม่มีคำไทยที่เหมาะสม แทนคำอังกฤษบางคำ 4. ทำให้ผู้อ่าน ู้ภาษา อังกฤษดีขึ้น

ตาราง ๖2 แสดงความคิดเห็นเชิงนิเสธ (Negative) ของผู้อ่านหนังสือพิมพ์
ต่อการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ จำแนกตามจำนวนความถี่
การยยะ และเหตุผลประกอบ

ความคิดเห็น	จำนวนความถี่	การยยะ %	เหตุผลประกอบ			
			ข้อ ก. ควรใช้คำไทยจะเหมาะสมกว่า	ข้อ ข. ควรใช้คำภาษาอังกฤษเลยจะเหมาะสมกว่า	ข้อ ค. ถ้าจะใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษควรมีคำไทยอธิบายประกอบท้าย	ข้อ ง.อื่น ๆ (ผู้อ่านแสดงเหตุผลส่วนตัวประกอบ)
ไม่เห็นด้วย	221	70.607	73	7	92	49 หมายเหตุ เหตุผลส่วนตัวของผู้อ่านสรุปเป็นข้อใหญ่ ดังนี้ 1. ทำให้เสียเอกลักษณ์ของความเป็นไทย 2. จะใช้หรือไม่ขึ้นกับหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ ไทยรัฐ ควรใช้คำไทย สยามรัฐควรใช้คำภาษาอังกฤษ 3. คนอื่นไม่เข้าใจความหมายเนื่องจากระดับการศึกษาที่ต่างกัน ของผู้อ่าน

ตาราง 12 (ต่อ)

ความคิดเห็น	จำนวน ความถี่	ร้อยละ	เหตุผลประกอบ			
			ข้อ ก. ควรใช้คำ ไทยจะเหมาะสมกว่า	ข้อ ข. ควรใช้คำ ภาษาอังกฤษ เลยจะเหมาะสมกว่า	ข้อ ค. ถ้าจะใช้คำ ทับศัพท์ภาษา อังกฤษควรมี คำไทยอธิบาย ประกอบด้วย	ข้อ ง.อื่น ๆ (ผู้อ่านแสดงเหตุผล ส่วนตัวประกอบ)
						4. ถ้าทับศัพท์ ไม่ถูก ความหมาย ของคำจะเปลี่ยน และเสียงจะเพี้ยน 5. คำทับศัพท์ เหมาะจะเป็นภาษา พูดมากกว่าภาษา เขียน